

Hưởng ứng phong trào thi đua “Vì an ninh Tổ quốc” do Đảng uỷ, Giám đốc Công an tỉnh phát động. Trong nhiều năm qua tập thể cấp uỷ, lãnh đạo phòng Bảo vệ chính trị đã thường xuyên quan tâm tới phong trào thi đua của đơn vị, không ngừng đổi mới cải tiến các biện pháp, hình thức trong phát động, triển khai và thực hiện phong trào. Đơn vị đã thực hiện tốt nhiệm vụ chính trị được giao. Đồng thời đã phòng ngừa, ngăn chặn hạn chế được hoạt động vi phạm của các chức sắc tôn giáo và giáo hội cơ sở, từng bước đưa các hoạt động tôn giáo theo đúng nghị định 26/CP. Phối hợp giải quyết tốt tình hình mâu thuẫn, khiếu kiện, góp phần đảm bảo an ninh nông thôn, không để phát sinh “điểm nóng”. Công tác nghiệp vụ cơ bản được chú trọng có hiệu quả rõ rệt. Công tác xây dựng lực lượng, xây dựng Đảng và đoàn thể quần chúng có nhiều đổi mới, góp phần thúc đẩy phong trào thi đua trong đơn vị phát triển sâu rộng, ngày một vững chắc và toàn diện.

MỘT ĐIỂN HÌNH TIÊN TIẾN

NGÔ MINH NGUYỆT

Tới Uỷ ban nhân dân phường Lương Khánh Thiện vào một buổi chiều cuối tháng 4 năm 2004, tiếp chúng tôi, đồng chí chủ tịch Uỷ ban nhân dân phường rất niềm nở: Chắc các anh muốn tìm hiểu về phong trào quần chúng bảo vệ an ninh trật tự của phường? Hôm nọ cũng có cô phóng viên báo Công an nhân dân mượn mấy cuốn tổng kết các chuyên đề bảo vệ an ninh Tổ quốc của phường để viết bài. Được rồi, tôi sẽ nói chuyện người thật việc thật để các anh nghe.

Theo đồng chí Chủ tịch vào phòng truyền thống, chúng tôi thực sự ngỡ ngàng trước những huân huy chương, cờ thi đua, bằng khen giấy khen các loại: Nào là bằng khen của Uỷ ban nhân dân tỉnh về công tác chính quyền, bằng khen của Bộ văn hoá về công tác văn hoá, bằng khen của Chính phủ về công tác giáo dục, huy chương về sự nghiệp nhân đạo, cờ của Tỉnh uỷ về công tác Đảng bộ trong sạch vững mạnh và một góc thành tích chói lọi giành cho công tác an ninh trật tự: huân chương chiến công hạng nhì của Hội đồng Nhà nước năm 1991, huân chương chiến công hạng ba của Nhà nước vào các năm 1993, 1995, bằng khen của Thủ tướng chính phủ, bằng khen của Bộ Công an trong các năm 1995, 1999. Bằng khen của Uỷ ban nhân dân tỉnh trong các năm 1992, 1993, 1994, 1995, 1996. Bộ Công an tặng cờ thi đua liên tục

trong các năm 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, rất nhiều tập thể, cá nhân khác được các cấp khen thưởng.

Như đoán được sự ngỡ ngàng của chúng tôi, đồng chí chủ tịch Ủy ban nhân dân phường cười bảo:

- Có khó gì đâu nếu biết phát huy vai trò lãnh đạo của Đảng, chính quyền, sự đoàn kết, nhất trí của các lực lượng, đoàn thể, nhân dân.

“ Có khó gì đâu...” kinh nghiệm của đồng chí Chủ tịch nghe thật giản dị. Càng tìm hiểu chúng tôi càng thấy để có được bề dày thành tích ấy là sự cố gắng, phấn đấu hàng chục năm của cán bộ, nhân dân phường Lương Khánh Thiện.

Được thành lập khá sớm (từ tháng 1/1981) phường Lương Khánh Thiện thuộc thị xã Phủ Lý có vị trí địa lý hết sức thuận lợi cho phát triển kinh tế - văn hoá - xã hội. Có đường quốc lộ 1A, đường sắt, đường sông đi qua, có bến xe ô tô, chợ, nhà máy cơ khí Hà Nam và rất nhiều cơ quan đoàn thể đóng trên địa bàn, dân số đông, trình độ văn hoá không đồng đều, đặc biệt tập trung khá nhiều dân lao động tự do, buôn bán, khách vãng lai...

Chính đặc điểm ấy là điều kiện nảy sinh các loại tội phạm, tệ nạn xã hội: Các nhóm trộm cắp, cướp giật, cờ bạc ở khu vực bến xe, chợ Chấn, chơi họ, số đề, buôn bán ma tuý nhỏ lẻ, nghiện ma tuý, kinh doanh buôn bán ngay trên vỉa hè, lòng đường... Thậm chí có thời gian, khách ngoại tỉnh mỗi lần đi qua rất có “ấn tượng” về “đầu gấu Phủ Lý”.

Trước tình hình đó, dưới sự chỉ đạo của tỉnh, thị xã Phủ Lý, Đảng uỷ, Ủy ban nhân dân phường Lương Khánh Thiện đã kiện toàn lại đội ngũ tổ chức cán bộ của cơ quan Đảng, bộ máy chính quyền và các lực lượng, đoàn thể. Đồng thời, giáo dục chính trị tư tưởng cho mọi cán bộ nhận thức được rằng “nhiệm vụ bảo vệ an ninh trật tự rất quan trọng, phải được thực hiện

thường xuyên, sử dụng đồng bộ mọi lực lượng, biện pháp, qua đó tạo đòn bẩy cho mọi phong trào khác ở địa phương.”

Được sự tham mưu của lực lượng Công an, Đảng uỷ phường ra nghị quyết, Ủy ban nhân dân phường ra Quyết định thành lập Ban chỉ đạo công tác bảo vệ an ninh trật tự gồm đồng chí Chủ tịch phường là trưởng ban, Công an phường là phó ban, phường đội, các đoàn thể là uỷ viên nhằm huy động sức mạnh tập thể, tạo sự đoàn kết, thống nhất hiệu quả trong chỉ đạo triển khai công tác an ninh trật tự.

Đồng chí Chủ tịch phường trầm ngâm dừng lại như nhớ về quãng thời gian khó khăn ban đầu của Ban chỉ đạo. Một đồng chí trong đoàn chúng tôi hỏi:

- Đảng uỷ, chính quyền, Công an, đoàn thể cố gắng thế, vậy ý dân ra sao, có ủng hộ không?

Theo lời kể của đồng chí Chủ tịch thì trước đây, nội bộ nhân dân phường có bộ phận chưa thực sự đoàn kết, lợi dụng sự non yếu của một số cán bộ chính quyền cơ sở, số phần tử bất mãn kích động nhân dân nên có thời gian khiếu kiện kéo dài gây mất ổn định về an ninh trật tự. Vì vậy, nhiệm vụ hàng đầu của Ban chỉ đạo là phải tập trung thực hiện tốt công tác tuyên truyền vận động quần chúng tham gia bảo vệ an ninh trật tự bằng nhiều hình thức cụ thể: Thông qua các đợt sinh hoạt chính trị nội bộ, tổ dân phố, sinh hoạt câu lạc bộ, toạ đàm, thi tìm hiểu pháp luật, ra quân biểu dương lực lượng, kể về Pa nô áp phích...xây dựng, phát động, lôi cuốn nhân dân tham gia các phong trào: “Xây dựng tổ dân phố văn hoá không tội phạm, tệ nạn xã hội”, “Tổ phố bình yên, gia đình hạnh phúc”, “Ông bà mẫu mực, con cháu thảo hiền”, “An toàn trường học”, “Liên gia tự quản”, “Chiếc gậy an ninh”, “Truy tìm địa chỉ đen”, “Tiếng keng ba phòng”, “Ba xây, ba chống”... Qua các phong trào này, đại bộ phận nhân

dân chuyển biến tư tưởng, nhận thức đầy đủ về quyền lợi và nghĩa vụ của mình trong sự nghiệp bảo vệ an ninh trật tự ngay từng gia đình, ngõ phố, bản thân không vi phạm pháp luật, tự nguyện công tác, cung cấp rất nhiều tin có giá trị cho Công an, chính quyền, thậm chí tham gia đuổi bắt tội phạm khi có cơ hội. Đến nay, toàn phường đạt 92% hộ an toàn, 88% tổ an toàn, 50% tổ dân phố không có tội phạm, tệ nạn xã hội, 5 tổ dân phố, 3 trường học văn hoá, tỷ lệ tội phạm, tệ nạn xã hội, trọng án qua các năm giảm hẳn.

Có được kết quả trên phải kể đến công sức của cán bộ chiến sĩ Công an phường, trong những năm qua, cùng với các biện pháp nghiệp vụ, lực lượng Công an phường đã tham mưu cho Đảng uỷ, Uỷ ban nhân dân phường thực hiện nhiều biện pháp giữ vững an ninh trật tự trên địa bàn.

Bằng công tác đăng ký, quản lý nhân khẩu, hộ khẩu, Công an phường đã nắm chắc từng hộ, từng nhân khẩu, di biến động của từng loại đối tượng, nắm chắc yêu cầu nội dung "4 biết" (biết mặt, biết tên tuổi địa chỉ, biết nghề nghiệp và thu nhập cá nhân, biết thái độ chính trị). Làm tốt công tác quản lý tạm trú, tạm vắng, nắm số người đến, người đi, khách vắng lai... phục vụ đắc lực công tác phòng ngừa và điều tra phát hiện tội phạm.

Bên cạnh đó Công an phường đã tham mưu cho Đảng uỷ, Uỷ ban nhân dân phường chỉ đạo các đoàn thể quần chúng làm tốt công tác cảm hoá, giáo dục, cải tạo người phạm tội, vi phạm pháp luật tại gia đình và cộng đồng dân cư. Từ công tác quản lý nhân khẩu, hộ khẩu, lên danh sách sàng lọc, đưa các đối tượng vào diện quản lý giáo dục, các chi bộ, tổ chức đoàn thể phân công từng đảng viên, hội viên, đoàn viên chịu trách nhiệm phối hợp với gia đình quản lý, giáo dục từng đối tượng cụ thể. Nắm chắc hoàn cảnh, tâm tư nguyện vọng, diễn

biến tư tưởng của đối tượng, động viên những việc làm tốt, uốn nắn kịp thời những thiếu sót lệch lạc. Phát động, thu hút các đối tượng tham gia phong trào: "Lập thân để ngày mai lập nghiệp", "Tuổi trẻ sống và làm việc theo hiến pháp và pháp luật", "Hãy nói không với ma tuý". Phối hợp với ngành chức năng như Công an thị, phòng Tư pháp, Thị đoàn hàng năm mở các lớp giáo dục pháp luật cho hàng trăm lượt thanh thiếu niên vi phạm pháp luật, chậm tiến. Cùng với chính quyền, đoàn thể đưa 15 đối tượng đi cai nghiện tập trung, tổ chức cai nghiện tại cộng đồng cho 33 đối tượng. Phối hợp với các ban ngành tạo công ăn việc làm cho các đối tượng. Chính Uỷ ban nhân dân phường đã đứng ra bảo lãnh bằng tín chấp với ngân hàng cho 248 hộ nghèo, hộ khó khăn, hộ đối tượng, vay 1360 triệu đồng để sản xuất kinh doanh bằng nhiều hình thức như: Gia công máy tuốt lúa, lắp ráp, sửa chữa xe đạp, xe máy, bán vật liệu xây dựng, bán hàng ăn, nước giải khát... Bằng các hoạt động này, phần lớn số đối tượng vi phạm trong địa bàn phường đã thấy rõ lỗi lầm, xoá bỏ mặc cảm, tiếp thu sự giáo dục, tích cực tham gia lao động sản xuất và các hoạt động xã hội, trở thành công dân tốt. Hiện nay toàn phường đã có 70/91 đối tượng trong diện quản lý thực sự tiến bộ, trong đó có 12/48 đối tượng nghiện ma tuý từ bỏ con đường nghiện hút. Đáng chú ý trong số đối tượng tiến bộ có người tích cực phấn đấu trở thành đoàn viên ưu tú (anh Đức - tổ 3A, anh Vịnh - tổ 11b, anh Hậu, anh Hiền - tổ 8). Anh Hiền đã đủ điều kiện công tác trong lực lượng quân đội.

Với đặc điểm phường có chợ trung tâm thị xã, lưu lượng người qua lại kinh doanh buôn bán đông, Phường đã phát động phong trào: "Toàn dân tham gia giữ gìn trật tự giao thông, trật tự đô thị". Kết quả đã giải toả hàng trăm lều quán vi phạm Nghị định 36/CP của Chính phủ, giữ vững chỉ

giới quy định trên tất cả các trục đường trên địa bàn phường, từng bước phối hợp với các lực lượng sắp xếp lại việc kinh doanh buôn bán ở khu chợ Chấn và các đường phố, đảm bảo đường thông hè thoáng, mỹ quan đô thị.

Song song với các hoạt động trên, Đảng uỷ, chính quyền phường luôn quan tâm xây dựng lực lượng nòng cốt bảo vệ an ninh trật tự tại cơ sở. Thường xuyên tạo điều kiện về vật chất và tinh thần, góp phần xây dựng đội ngũ cán bộ Công an phường từng bước chính quy hiện đại. Xây dựng, kiện toàn 21 ban bảo vệ dân phố, dân phòng, 18 đội xung kích an ninh, 18 tổ hoà giải đủ số lượng, đảm bảo yêu cầu về tinh thần, điều kiện, khả năng công tác. Hàng năm, phối hợp với các ngành chức năng mở các lớp tập huấn về nghiệp vụ cho từng lực lượng, trang bị đầy đủ các phương tiện, công cụ chiến đấu. Đây chính là những hạt nhân thúc đẩy phong trào quần chúng bảo vệ an ninh Tổ quốc tại cơ sở.

Sau buổi làm việc với đồng chí Chủ tịch Uỷ ban nhân dân phường, chúng tôi dường như ai cũng hướng suy nghĩ về những chặng đường đã qua - những ngày mà cán bộ nhân dân phường Lương Khánh Thiện kề vai sát cánh, chung sức chung lòng giữ vững ổn định an ninh trật tự trên địa bàn, luôn giữ vững lá cờ đầu toàn tỉnh về phong trào bảo vệ an ninh Tổ quốc tại cơ sở, thành tích đó là công lao của toàn thể cán bộ nhân dân phường Lương Khánh Thiện, trong đó có lực lượng Công an.

Phủ Lý, tháng 4/2004

CHIẾN SĨ AN NINH VỚI MẶT TRẬN ĐẤU TRANH CHỐNG MA TUÝ

KIM QUÝ - HỒNG THÁI

Từ khi tỉnh Hà Nam được tái lập (năm 1997), các lực lượng Công an tỉnh lại đối mặt với nhiều thủ đoạn của bọn tội phạm, có những chuyên án tổn rất nhiều công sức, thời gian. Một trong những chuyên án lớn mà phòng An ninh kinh tế phối hợp với các phòng nghiệp vụ đã điều tra khám phá thành công là đường dây vận chuyển, buôn bán tiền giả và vận chuyển, buôn bán ma tuý do vợ chồng Trần Như Lực - Đào Thị Ánh (ở Ngọc Lũ, Bình Lục) và vợ chồng Thu - Pinh (ở Mộc Châu, Sơn La) cầm đầu.

Từ chuyện của những kẻ... xài tiền giả

Khoảng thời gian những năm 1997-1999 trên địa bàn tỉnh Hà Nam đã liên tục xuất hiện những vụ tiêu xài tiền giả. Trong bối cảnh đó, phòng An ninh kinh tế cùng các đơn vị nghiệp vụ Công an tỉnh đã tập trung lực lượng phanh phui khám phá được một số vụ buôn bán tiền giả từ các tỉnh biên giới phía Bắc về Hà Nam tiêu thụ. Trong số ổ nhóm đó có một “điểm nóng” nổi lên tại thôn Chợ Chủ, xã Ngọc Lũ, huyện Bình Lục. Từ đây, chúng hình thành một đường dây chuyên buôn bán vận chuyển tiền giả, rộ lên theo các tuyến Lạng Sơn - Hà Nội - Ngọc Lũ (Hà Nam); Từ Ngọc Lũ chúng mang đi các tỉnh Nghệ An, Nam Định, Hoà Bình để tiêu thụ.

Trong đường dây này, các trinh sát thuộc phòng An ninh kinh tế Công an tỉnh Hà Nam đặc biệt chú ý tới vợ chồng Trần Như Lược - Đào Thị Ánh; vợ chồng Dũng - Hằng ở Hà Nội cũng được “quan tâm”. Dũng là một kẻ có hoa tay, vẽ chân dung trong khi y như ảnh chụp. Các trinh sát đang “càng tai” để “dò sòng” thì các con bạc vẫn ngang nhiên mang tiền giả đến chơi ở các sòng bạc. Do mâu thuẫn, chính những kẻ “cùng hội cùng thuyền” đã tự “tố” nhau. Mặt khác chúng còn mang tiền giả có mệnh giá lớn đi tiêu vặt để mang tiền thật về. Với những “chiêu” này thì chân tướng của chúng đã nhanh chóng bộc lộ. Đến đây, các trinh sát của phòng Cảnh sát điều tra tội phạm về trật tự xã hội đã nhảy vào cuộc. Hai thanh niên đi xe máy không giấy tờ được chặn lại. Khám người chúng thu được bốn bao thuốc lá Vinataba bên trong nhét đầy tiền giả. Hai đối tượng này được chuyển ngay về phòng An ninh kinh tế để tiếp tục khai thác mở rộng vụ án.

Sau khi tung trình sát đi thu thập thông tin về một đường dây tiêu thụ tiền giả đã “hòm hòm”, tháng 6 năm 2000, một ban chuyên án đã được thành lập do đồng chí Phạm Văn Chất - Giám đốc Công an tỉnh làm trưởng ban, các trưởng phòng An ninh kinh tế, Cảnh sát hình sự làm phó ban. Những thông tin về đường dây tội phạm này cũng được Công an tỉnh Hà Nam báo cáo về Tổng cục An ninh nhân dân xin ý kiến chỉ đạo. Cục trưởng Cục An ninh kinh tế cho ý kiến: Bọn buôn bán tiền giả thường gắn liền với buôn bán ma tuý, chúng hoạt động tội phạm mang tính hình sự nhiều hơn. Và Cục An ninh kinh tế đã giao cho phòng 6 phối hợp với Công an Hà Nam và các tỉnh liên quan điều tra khám phá.

Theo nguồn tin quần chúng cung cấp, cuối năm 2001, đường dây tội phạm này hoạt động buôn bán heroin và thuốc phiện ráo riết hơn nhiều. Tối lúc này, Ban chuyên án đã bổ

sung thêm đồng chí Trần Văn Bình - Phó Giám đốc Công an tỉnh Hà Nam phụ trách an ninh vào Ban chuyên án. Và chủ trương đưa ra phải bắt các đối tượng về hai hành vi: Vận chuyển, lưu hành tiền giả và buôn bán vận chuyển ma tuý. Sau nhiều cuộc họp bàn thấy rằng, nếu bắt đối tượng về buôn bán tiền giả thì bỏ lọt tội phạm buôn bán ma tuý, sẽ rất nguy hiểm cho xã hội. Cuối cùng Ban chuyên án quyết định bằng mọi cách phải làm rõ hành vi buôn bán ma tuý của nhóm tội phạm này thì mới đạt yêu cầu. Chính vì thế, ngay cả khi nhìn thấy đối tượng ngang nhiên tiêu tiền giả trình sát cũng phải “lờ tịt”. Để cất một mẻ lưới lớn, Ban chuyên án đã phải phân công cụ thể trinh sát bám các địa bàn và các đối tượng chính. Nhiều “cán bộ nông nghiệp” đã thường xuyên mang hết phân đạm rồi lại đến giống đậu tương có năng suất cao lên Hoà Bình để giúp nông dân. Có “kỹ sư” xây dựng mang tới 50 tấn xi măng về Ngọc Lũ để giúp địa phương làm đường, ăn, ở cùng bà con. Tất cả là để phục vụ cho chuyên án vào giai đoạn kết.

Phanh phui một đường dây buôn bán ma tuý lớn

Thực hiện ý kiến chỉ đạo của Ban chuyên án là tiếp tục theo dõi phục kích bắt đối tượng về hành vi buôn bán ma tuý, các chiến sĩ phòng Cảnh sát phòng chống tội phạm về ma tuý đã trở thành một trong những lực lượng chủ công. Nhưng để bắt quả tang khi chúng đang vận chuyển ma tuý quả là khó khăn gian khổ vô cùng, trong khi đó hàng ngày chúng vẫn ngang nhiên vận chuyển tiền giả. Trước tình thế “chướng tai gai mắt” đó, có thành viên trong Ban chuyên án đã đề xuất: “Hay là cứ bắt Trần Như Lược khi hắn trao tiền giả ở Y.T - Hoà Bình”. Trước tình huống trên, bằng kinh nghiệm phá án của mình, Giám đốc Phạm Văn Chất quyết định: “Không được bắt Lược về tội buôn bán vận chuyển tiền giả mà phải

tiếp tục theo dõi để bắt về tội buôn bán trái phép chất ma túy, như thế mới đấu tranh triệt để loại bỏ được hành vi nguy hại cho xã hội, nguồn nảy sinh tội phạm và thể hiện tinh thần đấu tranh tội phạm đến cùng.” Bằng các biện pháp nghiệp vụ các trinh sát đã xác định đường dây buôn bán ma túy vận chuyển từ Sơn La về Ngọc Lũ (Hà Nam) và bạn hàng của Lực là vợ chồng Thu - Pinh (quê gốc Hà Nam). Chúng thường xuyên mang hàng từ Mộc Châu (Sơn La) về Ngọc Lũ để bán cho vợ chồng Trần Như Lực. Cũng thời gian này, trinh sát đã thu thập được một thông tin vô cùng giá trị: Mẹ chồng Thu đang cấp cứu ở bệnh viện tỉnh Hà Nam, có thể Thu sẽ về Hà Nam thăm mẹ, đồng thời sẽ giao hàng tại đó. Và đây chính là một bước đột phá quan trọng của chuyên án.

Theo hướng đó, ba mũi công tác chính tiếp tục lên đường. Mũi thứ nhất do Trung tá Phạm Hoài Nam - Phó trưởng phòng An ninh kinh tế - Ủy viên Ban chỉ đạo chuyên án chỉ đạo lên ngay Mộc Châu để xác định nhà của Thu - Pinh. Mũi thứ hai do Trung tá Nguyễn Nam Phong - Phó Ban chuyên án - Trưởng phòng An ninh kinh tế chỉ huy, phục sẵn ở bệnh viện tỉnh Hà Nam nếu Thu về đó thăm mẹ. Mũi thứ ba do Trung tá Trần Mạnh Thịnh - Trưởng phòng PC17, Phó Ban chỉ đạo chuyên án xuống xã Ngọc Lũ để giám sát mọi hoạt động của Trần Như Lực.

Thời gian đó là đầu mùa hè, chợt nắng rồi lại mưa, vượt qua mọi trở ngại của thời tiết các trinh sát như bị cuốn vào công việc đến quên cả thời gian. Thị trấn Mộc Châu là điểm dừng của nhóm công tác số một, khó khăn lắm các trinh sát mới tìm được nhà Thu. Chị ta thường liên lạc điện thoại nhờ tại nhà một cụ già láng giềng. Ở nhà, chị ta nguy trang bằng một quán bán hàng tạp hoá. Chó nuôi đầy nhà, khi có người lạ là chúng sủa âm ỉ cả khu. Thấy xe ô tô mang biển số ngoại

tỉnh xuất hiện thì những kẻ ma quái như Thu chẳng dễ bỏ qua. Cũng thời điểm đó nghe tin chị ta bị chó cắn, nghi là chó dại nên chưa thể về Hà Nam thăm mẹ được. Mặt khác, dưới Hà Nam thì Trần Như Lực thúc hối chị ta phải mang ngay “hàng” về. Vì thế việc nắm bắt thông tin về chuyện đi lại của chị ta là rất khó khăn.

Ở bệnh viện Hà Nam, cạnh giường của mẹ chồng Thu là một “bệnh nhân nữ” bệnh tình cũng... rất nặng. Chị này thường xuyên phải ăn cháo. Nhiều lúc đói cồn cào không chịu được phải “trốn” về ăn cơm khiến chồng con cứ tròn mắt ngạc nhiên. Lúc này đồng chí Giám đốc, trưởng ban chuyên án chỉ đạo phải sử dụng tổng hợp các biện pháp nghiệp vụ, tăng cường lực lượng để khẩn trương làm rõ vụ án. Ông đứng ngồi không yên, có khi ông ngồi hàng buổi lật từng trang hồ sơ để nghiên cứu, có lúc ông ngồi im lặng hàng giờ để suy nghĩ và chờ tin của các trinh sát từ các mũi báo về, có lúc ông lại thổ dài vì các trinh sát ở Mộc Châu nhiều lúc điện thoại mất sóng không thể liên lạc về trung tâm được. Và niềm vui đã đến, kết quả một tin quan trọng được báo về Ban chuyên án: Thu hẹn Lực, sáng 30/4/2001 sẽ từ Sơn La về bệnh viện Hà Nam thăm mẹ rồi sẽ giao hàng ở đó. Kế hoạch bám sát đối tượng được khẩn trương triển khai. Ban chuyên án chỉ đạo không thể bắt Thu ở bệnh viện, sẽ gây ồn ào mà phải điều chị ta ra ngoài mới hành động. Các điểm chốt là ngã tư rào chắn đường 1A đi Nam Định, ngã ba chữ S đầu cầu Hồng Phú, vườn hoa thị xã, dốc cầu Mỹ Tho, ngã ba đường Trần Hưng Đạo. Tại những điểm này Cảnh sát giao thông kiểm soát toàn tuyến kết hợp nắm bắt thông tin với nhóm công tác đang chốt ở Ngọc Lũ. Khoảng 11h, các trinh sát phát hiện Thu xuống xe tại vườn hoa dốc nhà thờ rồi đến thẳng bệnh viện. Trời nắng như thiêu như đốt mà chị ta mặc chiếc áo vét

dày cộm trông khá dị thường, vai đeo túi xách màu đen. Sau 20 phút hỏi thăm mẹ, trò chuyện với chồng và những người thân, họ rủ nhau về Ngọc Lũ.

Lúc này tình huống đã thay đổi. Anh em trinh sát ở Ngọc Lũ báo về, Trần Như Lực đang di chuyển lên phía trên. Đồng thời hai xe máy chở Thu và 3 người nữa cũng bắt đầu từ bệnh viện đi ra. Các lực lượng nhận lệnh chiến đấu. Đến vườn hoa Nguyễn Văn Trỗi đồng chí Trần Mạnh Thịnh - Trưởng phòng Cảnh sát phòng chống ma túy - Phó Ban chuyên án chỉ đạo bắt đối tượng ở cạnh vườn hoa. Lập tức, chiếc xe máy đèo Thu bị Cảnh sát giao thông ép vào lề đường, yêu cầu kiểm tra giấy tờ. Các mũi công tác khác ập vào, khám trong túi xách của Thu có 2kg bột đen vè tròn như hai quả tạ (sau này giám định đó chính là 2kg thuốc phiện) và 75g heroin. Lúc đó là 11 giờ 30 ngày 30/4/2001. 15 phút sau, Lực lên đến điểm hẹn, biết đã bị lộ nên hấn bỏ trốn ngay sau đó. Tiếp tục khám nhà Lực và bắt luôn Trần Thị Ánh vợ hấn. Một đối tượng chính của chuyên án đã mất tích là chưa trọn vẹn. Phòng Cảnh sát phòng chống ma túy lại thêm một gánh nặng. Trinh sát lại tiếp tục trên từng cây số, đến các đầu mối có liên quan như Thái Bình, Hà Nội, Hưng Yên, Sơn La và lần theo dấu vết hấn để lại. Sau hai tuần truy kích của trinh sát phòng Cảnh sát điều tra tội phạm về ma túy, cuối cùng Trần Như Lực đã bị bắt khi hấn trốn tại một nhà người quen ở Hưng Yên. Một đường dây vận chuyển buôn bán tiền giả, vận chuyển buôn bán ma túy trái phép đã bị chặt đứt, chuyên án khép lại trong niềm vui phấn khởi của cán bộ, chiến sĩ các đơn vị nghiệp vụ tham gia khám phá. Sau đó toà án nhân dân tỉnh Hà Nam đã xét xử Trần Như Lực, Trần Thị Thu, Trần Thị Ánh mỗi tên lĩnh 20 năm án tù giam, kết thúc một thời gieo rắc cái chết trắng, làm hại biết bao cuộc

đời. Từ đây, vụ án đã được mở rộng, phanh phui ra nhiều nhóm tội phạm khác như: nhóm tội phạm buôn bán và tiêu thụ tiền giả của Nguyễn Thị Nga, vợ chồng Dũng- Hằng cũng đã bị bắt và xử lý. Đây là chuyên án lớn, thắng lợi đầu tiên của Công an tỉnh Hà Nam sau khi tái lập năm 1997, là kết quả của sự phối hợp đồng bộ giữa các lực lượng, là thành tích chào mừng thành công Đại hội Đảng toàn quốc lần thứ IX. Và thật trùng hợp ngày phá án là ngày 30/4 ngày giải phóng hoàn toàn Miền Nam thống nhất đất nước. Sau chiến công này nhiều cán bộ chiến sĩ phòng An ninh kinh tế và các đơn vị nghiệp vụ đã được các cấp, các ngành khen thưởng. Đó chính là nguồn cổ vũ, khích lệ lực lượng Công an Hà Nam trong công cuộc đấu tranh phòng chống tội phạm đầy gian nan, nguy hiểm.

CHIẾN CÔNG HIỆP ĐỒNG

NGUYỄN TRỌNG TẠO

Ngày 19 tháng 7 năm 1999 đã xảy ra vụ án giết người, cướp của tại tiệm vàng Kim Sinh số 48 - Tây Sơn - quận Đống Đa - Hà Nội. Tại hiện trường có 4 xác chết gồm: Ông Phạm Công Sinh - Chủ tiệm vàng, vợ ông là bà Tịch, hai con trai ông là anh Thúc và anh Tảo, xác người nào cũng dính nhiều máu. Qua khám nghiệm của Công an Hà Nội khẳng định đây là vụ giết người, cướp của, hung thủ đã để lại hiện trường một con dao Thái Lan dài khoảng 40cm và một chiếc búa. Gia đình có hai két sắt đều có dấu hiệu bị cạy phá, tài sản bị mất gồm: 80 chiếc nhẫn, 30 dây chuyền, 60 đôi khuyên tai, 3 chiếc lắc, 7 chiếc vòng, tất cả đều bằng vàng, đồng thời bà Tịch vợ ông Sinh cũng mất một dây chuyền hai cây vàng... Quá trình khám nghiệm đã thu được nhiều dấu vết trong đó có ba vân tay lạ trên một số đồ dùng của gia đình, có vân tay đã nhuộm máu. Điều đáng lưu ý là khi khám nghiệm cho thấy cánh cửa sắt ra vào của gia đình ông Sinh không phát hiện có hiện tượng cạy phá cửa hoặc phá khoá và không có hiện tượng đột nhập vào gia đình, như vậy có nhiều khả năng đối tượng gây án đã có chìa khoá cửa ra vào, hoặc đã ở trong nhà cùng với các nạn nhân. Với các biện pháp nghiệp vụ và qua sàng lọc các nguồn tin của người thân, của quần chúng, ban chuyên án đã xác định có nhiều khả năng những

người quen, đã từng đến buôn bán vàng cho chủ tiệm - trong đó có người tên là Châu ở Tuyên Quang.

Ngay sau đó một mũi tấn công của Công an Hà Nội đã đi Tuyên Quang, được sự phối hợp kịp thời của các đơn vị chức năng của Công an Tuyên Quang đã biết được tại thị trấn huyện lỵ của huyện Chiêm Hoá có người là Nguyễn Văn Châu, vợ là Lê Thị Định. Qua cung cấp của Lê Thị Định vợ của Châu cho biết Châu quê ở thôn Trình Xuyên - xã Bảo Xuyên - huyện Vụ Bản - tỉnh Nam Định, nhưng Châu được sinh ra ở Chiêm Hoá - Tuyên Quang, không nghề nghiệp, đã từng đi đào đãi vàng, đánh bạc, nghiện thuốc phiện và bán vàng cốm. Như vậy rất có thể sau khi đã gây án Châu chạy trốn về quê. Một mũi tiến công khác của Công an Hà Nội đã về Vụ Bản - Nam Định, nhưng y đã cao chạy xa bay, với những chi tiết quan trọng là trước khi chạy trốn khỏi Vụ Bản, Nguyễn Văn Châu đã thay bộ quần áo đen có dính máu bằng chiếc áo màu xanh và quần kaki màu trắng, xách một chiếc cặp màu đen. Khi về Vụ Bản y nói với một người ở cạnh nhà bà cô y là khi đi xe bị một số kẻ xấu ẩu đả nên chân tay bị xây sát. Tin lời nói của Châu một y tá ở đây đã băng bó vết thương bàn tay trái và một số vết thương ở đùi trái, một vết ở mu bàn chân phải. Y chạy khỏi Vụ Bản sau khi nhận được điện của vợ ở Chiêm Hoá điện về. Từ Vụ Bản y đi bằng xe ôm ra Nam Định...

Trong những ngày này, ngay sau khi nhận được thông báo của Công an Hà Nội và tiếp đó của Cục Cảnh sát hình sự Bộ Công an về tình hình và đối tượng đã gây ra vụ án ở tiệm vàng Kim Sinh, Giám đốc Công an tỉnh Hà Nam đã kịp thời chỉ đạo các phòng nghiệp vụ và Công an các huyện, thị trong tỉnh triển khai lực lượng và các biện pháp nghiệp vụ nhanh chóng nắm tình hình ở các địa bàn, các tuyến giao thông

trong tỉnh. Chú ý giám sát các cửa hàng, tiệm vàng để phòng đối tượng đến bán vàng, tăng cường kiểm tra, kiểm soát các phương tiện trên đường 1A qua Hà Nam, các đường giao thông liên tỉnh và các tuyến nội tỉnh. Đặc biệt tại huyện Duy Tiên, giám sát một chủ bạc là Nguyễn Sóc Oánh sinh năm 1958, ở thôn Quan Nha - xã Yên Bắc. Châu đã từng tham gia vào sỏi bạc ở đây. Các địa chỉ nghi vấn ở Duy Tiên, thị xã Phủ Lý, bến xe, bến tàu ở Hà Nam lưới đều đã giăng. Riêng Công an huyện Duy Tiên đã huy động hầu hết cán bộ, chiến sĩ vào việc săn lùng tên tội phạm. Đội quản lý hành chính về trật tự xã hội chia làm năm tổ cơ động tuần tra, kiểm soát các tụ điểm, đầu mối giao thông công cộng, phối hợp Công an phụ trách xã kiểm tra tạm trú, tạm vắng, nhằm phát hiện đối tượng lẩn trốn. Đội cảnh sát điều tra tập trung tra cứu hồ sơ lưu trữ, nhất là các vụ cướp, cưỡng đoạt, giết người, cướp của có liên quan đến các địa bàn trong tỉnh và tỉnh bạn. Mũi nhọn là Đội Cảnh sát hình sự kinh tế do đồng chí Dương Thế Hùng, đội trưởng và Vũ Văn Sét đội phó, đồng chí Trần Anh Tuấn cán bộ đội và có cả đồng chí Nguyễn Thanh Phong phó ban Công an xã Yên Bắc tham gia đã bám sát khu vực nhà Nguyễn Sóc Oánh. Sau hai ngày bủa vây nhưng chưa thấy dấu hiệu về sự xuất hiện của tên Châu ở khu vực Duy Tiên. Lúc này tổ công tác của Công an Hà Nội ở Duy Tiên cũng đã trao đổi với lãnh đạo Công an huyện là sẽ rút về Hà Nội và đề nghị lực lượng Công an huyện tiếp tục theo dõi và phối hợp khi có dấu hiệu tên Châu xuất hiện. Trước tình hình đó, lãnh đạo Công an huyện Duy Tiên đã trao đổi và đề nghị các đồng chí trong đội công tác của Công an Hà Nội nên lưu lại một thời gian nữa. Thế rồi khi cơ sở bí mật do đồng chí Dương Thế Hùng sử dụng tiếp cận với Nguyễn Sóc Oánh cho biết tên Châu đã xuất hiện ở Duy Tiên, y đã về gặp Nguyễn

Sóc Oánh và sau đó lẩn trốn không biết ở đâu. Ngay lúc đó, Dương Thế Hùng - Đội trưởng Cảnh sát hình sự kinh tế Công an huyện đã trực tiếp gặp, thuyết phục Oánh, Oánh đã nói thật về việc Châu gặp Oánh và nhờ tìm người đi đào đãi vàng và "tâm sự" với Oánh là trước đó Châu và một số thanh niên hút thuốc phiện và bị Công an vây bắt nhưng Châu đã trốn thoát. Sau khi gặp Oánh, Châu đã đi Thái Bình. Từ nguồn tin do Oánh cung cấp Dương Thế Hùng đã báo cáo ngay với lãnh đạo Công an huyện, với nhận định tên Châu chưa có khả năng đi xa, các mũi tiến công của Công an Duy Tiên đã hướng về các ngã đường đi các huyện, đi Hưng Yên, Thái Bình, đặc biệt địa bàn xã Yên Bắc, chú ý người thanh niên mặc áo màu xanh da trời, quần kaki trắng, xách chiếc cặp đen, chân tay bị thương đang băng bó. Lúc này Dương Thế Hùng luôn ở bên cạnh Nguyễn Sóc Oánh, Hùng vẫn thuyết phục, và khống chế, yêu cầu Oánh phải phối hợp để bắt tên tội phạm nguy hiểm này. Nguyễn Sóc Oánh nhận lời nhưng đề nghị không được bắt Châu tại gia đình Oánh vì sợ sau này Châu trả thù và sợ nhân dân làng xóm dị nghị về gia đình Oánh. Yêu cầu này của Oánh được Dương Thế Hùng báo cáo với lãnh đạo Công an huyện và sau đó phương án vây bắt tên Châu được vạch ra. Dương Thế Hùng được chỉ đạo cố gắng điều Châu ra cánh đồng thôn Quan Nha. Vòng vây của cán bộ, chiến sĩ Công an Duy Tiên và tổ công tác của Công an Hà Nội đã khép chặt khi tên Châu ra ngòi tại bờ ruộng thôn Quan Nha. Lúc này là 20 giờ 30 ngày 22 tháng 7 năm 1999, Dương Thế Hùng xuất thân nhảy tới túm tay bị thương của tên Châu vạy về phía sau, cũng là lúc một số đồng chí nhảy vào ghì chặt tên Châu. Y được dẫn giải về Công an huyện Duy Tiên, tại đây y khai nhận mọi tội lỗi của mình đã gây ra vụ giết người, cướp của tại tiệm vàng Kim Sinh, Hà Nội. Tiếp

đó là việc tiến hành khám xét thu tang vật, tài sản tên Châu đã cướp ở những địa điểm tên Châu lẩn trốn tại Yên Bắc và dẫn giải y về trại tạm giam của Công an Hà Nội. Vui mừng trước chiến công hiệp đồng của Công an Hà Nam - Hà Nội, đồng chí Thiếu tướng Phạm Chuyên, Giám đốc Công an Hà Nội cùng một số đồng chí trong ban chuyên án đã về Hà Nam cảm ơn cán bộ, chiến sĩ Công an huyện Duy Tiên, Công an tỉnh Hà Nam đã cùng Công an Hà Nội lập công xuất sắc và tặng năm triệu đồng trong số mười triệu đồng tiền thưởng của Bộ trưởng Bộ Công an trong khám phá vụ án đặc biệt nghiêm trọng cho công an huyện. Với chiến công này, Công an huyện Duy Tiên và đồng chí Vũ Văn Sét đã được Thủ tướng Chính phủ tặng bằng khen, đồng chí Dương Thế Hùng được Chủ tịch nước tặng Huân chương chiến công hạng ba.

BẠN RỘN NGHỀ ĐIỀU TRA

CHU QUỐC ĐIỂN

Những ngày đến với đội điều tra Công an thị xã Phủ Lý tôi thực sự thấu hiểu nỗi vất vả và những chiến công của người cảnh sát điều tra hôm nay.

Đã nhiều lần lỡ hẹn, lần này mới tiếp xúc được với các anh. Đồng chí Lương Hùng Cường - chiến sĩ trẻ rất vui vẻ khi nói chuyện riêng tư của mình rồi tất cả cùng cười thoải mái như trong một gia đình đầm ấm. Nhưng khi tôi hỏi đến những lần các anh điều tra phá án và những chiến công của đội thì trên gương mặt các anh lại hiện lên bao nỗi suy tư. Vâng, tôi hiểu những người chiến sĩ Công an là thế, sẵn sàng hy sinh, sẵn sàng nhận và làm bất cứ việc gì mà Đảng và ngành giao cho và đã lập nên biết bao chiến công, đem lại sự bình yên cho cuộc sống của nhân dân. Có lẽ các anh cũng không muốn nói nhiều về mình, không muốn kể công mà chỉ biết say sưa với những tập hồ sơ vụ việc chồng chất. Tôi phải lựa khéo để cuốn các anh vào câu chuyện của mình. Anh Trương Quang Hà khiêm tốn bộc bạch: "Thị xã Phủ Lý là địa bàn hết sức nhạy cảm, là cửa ngõ của thủ đô Hà Nội, dân cư tập trung nhiều dọc 3 tuyến giao thông quốc lộ: Đường bộ, đường sắt, đường thủy, chủ yếu là buôn bán nên rất nhiều đối tượng hoạt động vì trong bối cảnh xã hội hiện nay, cái tích cực, tiến bộ được tiếp nhận rất nhanh, song cái tiêu cực,

mặt trái của xã hội thâm nhập vào cũng không kém. Hàng năm số vụ phạm pháp hình sự xảy ra ở địa bàn thị xã chiếm trên 40% án cả tỉnh từ trộm cắp tài sản đến cướp giật, cờ bạc, buôn bán sử dụng chất ma túy... mà thời gian điều tra với chúng tôi không thể kéo dài được.

Tôi lại càng hiểu hơn bởi những chiến sĩ Công an làm nghề điều tra họ không có khái niệm đêm ngày hay mưa nắng, bất kể những nỗi nhọc nhằn gian khó, cứ lúc nào có lệnh là các anh lên đường ngay để bắt tay vào công việc lần ra đầu mối, tìm ra đối tượng. Công việc của các anh như thế, tôi được biết: có những người mẹ, người cha, người vợ và cả những đứa em đã bao lần phải ngóng trông trước những bữa cơm hay ngày nghỉ thứ bảy, chủ nhật để góp phần giữ vững cuộc sống bình yên của nhân dân. Đội Cảnh sát điều tra Công an thị xã Phủ Lý với quân số 12 đồng chí, những thành tích đội đạt được thật đáng trân trọng, những năm qua có tới hàng trăm vụ án được làm sáng tỏ, có những vụ mang tính chất cực kỳ nghiêm trọng như vụ án ngày 29 tháng 10 năm 2000.

Sau khi quần chúng nhân dân phát hiện tại gốc cây gạo trên bờ kênh KT2 thuộc thôn Bảo Lộc I - xã Thanh Châu có xác người chết chưa rõ tung tích. Nguồn tin được báo về trụ sở Công an thị xã Phủ Lý. Sau ít phút triệu tập triển khai phương án của các đồng chí lãnh đạo, đội đã phối hợp các lực lượng và triển khai công việc. Qua xác minh tung tích nạn nhân và khám nghiệm tử thi chỉ sau vài giờ các anh cho biết nạn nhân là nam giới tên Bùi Huy Nghĩa, sinh năm 1979, quê ở thị trấn Bắc Sơn - huyện Bắc Sơn - tỉnh Lạng Sơn, hiện đang là học sinh trường Trung học phát thanh truyền hình TU1 nằm trên địa bàn thị xã Phủ Lý tỉnh Hà Nam. Nghĩa đã rủ bạn học cùng đi mua heroin tại nhà vợ chồng Nguyễn Văn Thủy tại thôn Bảo Lộc II để hít và Nghĩa đã bị chết ngay tại

chỗ. Sau đó vợ chồng Nguyễn Văn Thủy đã nhờ tên Nguyễn Văn Cương là hàng xóm sang để đưa nạn nhân ra gốc cây gạo ở bờ nương ngoài cánh đồng và chúng tạo hiện trường giả. Bằng kinh nghiệm sẵn có, các anh đã nhanh chóng và chỉ sau một ngày đã bắt giữ toàn bộ các đối tượng có liên quan và tang vật để xử lý theo pháp luật. Với các điều tra viên đội điều tra Công an thị xã Phủ Lý, cứ mỗi lần nhận nhiệm vụ là mỗi lần đứng trước thử thách mới, không có vụ án nào giống vụ án nào, nhất là trong thời kinh tế thị trường hiện nay, thủ đoạn của bọn tội phạm ngày càng tinh vi, mức độ phạm tội thì đa dạng. Để làm tốt công tác điều tra phá án, kiến thức nghiệp vụ được học ở các trường Công an nhân dân và với phẩm chất, lòng say sưa công việc yêu ngành, yêu nghề và những kinh nghiệm qua thực tiễn đã giúp họ có những phán đoán chính xác, tạo thuận lợi cho quá trình điều tra.

Có những chuyên án tưởng chừng như bế tắc, nhưng bằng lòng say mê, yêu ngành, yêu nghề và kinh nghiệm sẵn có, các anh lại lập thêm chiến công mới như vụ án bán ma túy rong trên đường quốc lộ vào đêm ngày 23 tháng 7 năm 1999. Tên Vũ Ngọc Sáng, sinh năm 1975 ở tổ 7 - phường Lương Khánh Thiện, tên Vũ Trường An ở tổ 12A phường Hai Bà Trưng, Lê Hoàng Mai ở tổ 2 phường Lương Khánh Thiện đều ở thị xã Phủ Lý, chúng đã sử dụng ô tô con để bán heroin cho con nghiện rong trên dọc đường. Đây là một trong những vụ hết sức tinh vi đã làm cho các anh biết bao ngày đêm phải theo dõi để truy bắt. Cứ mỗi một chiến công là một vinh dự đến nhưng cũng là một trách nhiệm lớn lao của cả đội. Họ đã tham gia phối hợp với các lực lượng điều tra khám phá nhiều vụ án lớn mà kết quả của nó đã làm cho đông đảo nhân dân vô cùng phấn khởi. Vụ gần đây nhất xảy ra ngày 13 tháng 10 năm 2003 tại thôn Lê Lợi xã Châu Sơn - thị xã Phủ Lý. Sau

khi nhận được nguồn tin có một đường dây đánh bạc liên tỉnh bắt đầu hoạt động từ ngày 8 tháng 10 năm 2003 trên địa bàn, Công an thị xã Phủ Lý đã lập ngay chuyên án. Các anh tiến hành theo dõi, điều tra và chẳng bao lâu đúng 10 giờ 30 phút ngày 13 tháng 10 năm 2003 các anh bất ngờ ập vào nhà tên Phạm Văn Hoàng ở thôn Lê Lợi - Châu Sơn - thị xã Phủ Lý bắt quả tang 21 đối tượng đang tổ chức đánh bạc, chứa, gá bạc. Tại hiện trường thu giữ tang vật là 8.930.000đ tiền Việt Nam và một số dụng cụ phương tiện hết sức tinh vi khác như bộ bát đĩa sứ có gắn máy camera, 8 quân bài, một màn hình... Qua quá trình xác minh, các anh đã xác định được 13/21 đối tượng có mặt tại đó để chơi bạc, thu giữ thêm nhiều tang vật khác có liên quan. Trong vụ này, có tên ở tỉnh khác như tên Đào Xuân Trường sinh năm 1962 ở tổ 5, cụm 1, phường Ngô Quyền, thị xã Bắc Giang, tỉnh Bắc Giang. Hắn đã từng có tiền án, tiền sự và nay chuyên sống bằng nghề cờ bạc liên tỉnh, nhưng về tới địa bàn thị xã Phủ Lý, Hà Nam, hắn đã bị các anh bắt giữ.

Đến với đội điều tra Công an thị xã khó có thể gặp đồng đội anh em trong đội song tôi vẫn cảm nhận được một không khí làm việc khẩn trương. Đồng chí Thiếu tá đội trưởng Nguyễn Xuân Trường rất vui tính, anh cười thật hiền và tâm sự - anh sinh năm 1961, khi đang còn học phổ thông anh luôn mơ ước trở thành một chiến sĩ Công an nhân dân và là người Cảnh sát điều tra giỏi. Theo đuổi ước mơ ấy anh đã phấn đấu rèn luyện và đến năm 1983 anh tốt nghiệp trường Đại học Cảnh sát nhân dân, được trở về công tác tại Công an phường của thị xã Phủ Lý. Bằng tình yêu nghề và kiến thức được đào tạo anh luôn hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao. Những năm tháng công tác ở Công an phường là thời gian tích lũy được nhiều kinh nghiệm, nhiều bài học bổ ích

trong công tác vận động quần chúng và đấu tranh phòng chống tội phạm. Năm 1990 anh được cấp trên giao nhiệm vụ làm đội trưởng đội Cảnh sát điều tra Công an thị xã. Nhiệm vụ mới rất nặng nề, khó khăn song cũng là cơ hội mới để anh phát huy, bộc lộ tài năng, dám nghĩ, dám làm. Hơn 20 năm trong nghề, nhiều năm anh đạt danh hiệu chiến sĩ thi đua cơ sở, ngoài ra còn được tặng nhiều bằng khen, giấy khen đột xuất của Ủy ban nhân dân tỉnh, Giám đốc Công an tỉnh. Điều đáng quý ở anh nữa là lòng chân thành với đồng đội. Nói chuyện với tôi anh còn cho biết thêm những khó khăn của đội, chỗ ăn, nghỉ còn nhiều thiếu thốn, nhiều chiến sĩ trẻ vẫn còn phải thuê nhà để ở, vợ của một số đồng chí còn chưa có việc làm ổn định, thu nhập eo hẹp. Trong tình cảnh ấy, sự thông cảm, chia sẻ của mọi người đối với các anh là rất quan trọng để các anh có thêm tinh thần, yên tâm công tác và sẵn sàng thực hiện nhiệm vụ đi bất cứ lúc nào, giờ nào khi có tình huống đột xuất.

Khó khăn, gian khổ, nguy hiểm đến mấy nhưng với trách nhiệm "Vì cuộc sống bình yên" của nhân dân, tôi chắc chắn các anh sẽ vượt qua và ghi thêm nhiều chiến công mới.

Phủ Lý, tháng 5 năm 2004

VỤ “CƯỚP” Ở ĐIỂM CANH ĐỀ 128 VÀ CHUYỆN CỦA BA ANH EM HỌ LƯU

VŨ VĂN THỌ

Những năm 1990 - 1995, tình hình hoạt động của tội phạm diễn biến hết sức phức tạp, đặc biệt là tội phạm hình sự. Trên địa bàn toàn tỉnh, bọn tội phạm cấu kết với các đối tượng ở các địa phương khác lập thành những băng, ổ nhóm có vũ khí hoạt động manh động, liêu lĩnh và liên kết với những ổ nhóm ở các địa phương khác gây ra hàng ngàn vụ trong đó hàng trăm vụ cướp, giết... Lực lượng Công an phối hợp cùng các cấp, các ngành và quần chúng nhân dân tích cực phòng ngừa, đấu tranh, triệt phá và tố giác tội phạm, song tình hình vẫn phức tạp. Những địa chỉ như: Bến xe, ga, chợ Rồng... (Nam Định) cả nước biết đến là điểm nóng về tội phạm. Nhiều người dân ở các địa phương khi đi tàu thống nhất về Nam Định nhưng không dám xuống ga Nam Định mà phải xuống các ga gần đó sau đó đi các phương tiện khác vào thành phố. Tình trạng cướp có vũ khí trên tuyến giao thông, giết người cướp của liên tiếp xảy ra... Chỉ tính trong những năm 1990 - 1995, lực lượng Cảnh sát điều tra Công an tỉnh đã tiếp nhận điều tra hơn 12 ngàn vụ với gần 15 ngàn bị can. Trong đó số án chưa rõ đối tượng lên tới gần 6 ngàn vụ. Được sự chỉ đạo của Giám đốc Công an tỉnh, lực lượng Cảnh

sát điều tra đã ngày đêm lăn lộn ở khắp các địa bàn điều tra làm rõ hàng ngàn vụ án nghiêm trọng.

Cùng với việc chỉ đạo công tác điều tra tội phạm trong toàn tỉnh, Trưởng phòng Cảnh sát điều tra Công an tỉnh Nam Hà Phạm Văn Chất đã trực tiếp chỉ đạo, điều tra làm rõ 226 vụ án nghiêm trọng và trọng án chưa rõ đối tượng. Trong đó có những ổ nhóm khét tiếng như toán cướp do tên Quang (tức Quang Quân) gây ra 28 vụ cướp có vũ khí trên tuyến quốc lộ 1A. Nhóm cướp do tên Nguyễn Văn Dũng ở Bím Sơn (Thanh Hoá) cấu kết với một số tên ở thị xã Phủ Lý, thị trấn Đông Văn gây ra nhiều vụ cướp có vũ khí trên tuyến giao thông gây kinh hoàng trong nhân dân. Nhóm cướp 5 tên do Bạch Văn Chanh cầm đầu dùng súng AK của nòng gây án ở Lạng Sơn và khu vực Đông Văn (Duy Tiên), vụ Trịnh Khải cùng đồng bọn giết người, phá rối an ninh tại Đông Hoá (Kim Bảng), vụ tên Vót cùng đồng bọn giết người, phá hoại chính sách tại Phú Phúc (Lý Nhân)... lần lượt được điều tra làm rõ, truy bắt đối tượng. Khép lại hồ sơ những vụ án, cái mệt mỏi như dồn nén sau nhiều ngày đêm lăn lộn với công việc ập đến, anh Chất tự giành cho mình những phút thư giãn bên ấm trà nóng. Một mình trong phòng, anh trầm tư khác hẳn thường ngày khi chỉ đạo án. Những phút tưởng rằng thư giãn ấy anh lại suy tư về những vụ án chưa được điều tra làm rõ, đối tượng còn nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật, như thách thức với cơ quan Cảnh sát điều tra và một điều quan trọng, nó như một món nợ trước trách nhiệm của mình với người dân... Anh quyết định nghiên cứu hồ sơ một số vụ án nghiêm trọng còn tồn đọng những năm trước đây. Anh lật đi, lật lại những trang hồ sơ vụ cướp có vũ khí ở điểm canh đề 128 thuộc địa bàn xã Trác Văn (Duy Tiên) xảy ra đã gần 3 năm. Công an huyện Duy Tiên, lực lượng Cảnh sát điều tra, Cảnh

sát hình sự đã tốn khá nhiều công sức trong gần 8 tháng điều tra, truy xét nhưng vẫn chưa đủ căn cứ xác định rõ đối tượng. Vụ án có quyết định tạm đình chỉ điều tra... Bằng linh cảm nghề nghiệp, trưởng phòng Cảnh sát điều tra Phạm Văn Chất quyết định phải điều tra làm rõ vụ án này và anh bắt đầu từ việc nghiên cứu kỹ từng chi tiết dù nhỏ nhất trong hồ sơ vụ án...

Vụ án xảy ra đêm 28 tháng 9 năm 1992. Ngay ngày hôm sau, khi trời còn chưa sáng rõ, bệnh viện đa khoa Nam Hà tiếp nhận bệnh nhân có tên Lưu Danh Kỷ 17 tuổi ở Liên Sơn - Gia Viễn (Ninh Bình) được anh trai Lưu Danh Kiều đưa đến cấp cứu vì bị thương do 2 phát đạn bắn vào người, một vào bả vai và một chạm nhẹ đỉnh đầu. Trên người Kỷ còn nhiều vết bầm tím. Theo lời kể của Kiều: Hai anh em từ nhà ở Gia Viễn (Ninh Bình) sang Hải Hưng bằng xe máy. Khi đến điểm canh dê 128 thì trời đã tối mà đường còn xa nên quyết định nghỉ lại ở điểm canh dê để sáng mai đi tiếp thì bị một toán cướp gồm 5 tên có súng, gậy gộc tấn công để cướp xe máy. Hai anh em chống trả, hô hoán nên bị chúng bắn lại rồi bỏ chạy...

Nhận được tin, cơ quan Cảnh sát điều tra đã cử một tổ công tác đến bệnh viện đa khoa gặp nạn nhân lấy lời khai, đến hiện trường nơi xảy ra vụ án tổ chức khám nghiệm. Với các tài liệu ban đầu, vụ cướp tài sản công dân ở điểm canh dê 128 được khởi tố theo luật định. Các trinh sát đã sử dụng nhiều biện pháp nghiệp vụ. Các đối tượng hình sự ở các xã Trác Văn, Chuyên Ngoại (Duy Tiên) được rà soát, sàng lọc. Những ổ nhóm chuyên trộm cắp dọc tuyến sông Hồng được xác minh... Trong quá trình điều tra, các trinh sát thấy nổi lên nhóm cướp Nguyễn Văn Dũng (tức Dũng Phương) cùng 5 tên đã gây ra một số vụ cướp, trộm cắp trên tuyến sông

Hồng thuộc địa phận Duy Tiên đã bị bắt sau vụ cướp ở điểm canh dê 128. Ở trại tạm giam, Dũng khai nhận có súng K54 và cùng đồng bọn gây ra một số vụ cướp ở khu vực điểm canh dê 128 nhưng không nhớ chính xác thời gian. Với những tài liệu trên tưởng rằng vụ án nhanh chóng được làm rõ, các điều tra viên đi sâu khai thác nhóm cướp có vũ khí Nguyễn Văn Dũng. Song qua 8 tháng điều tra nhưng cũng không tìm ra một căn cứ nào xác định ổ nhóm này gây ra vụ cướp trên. Cơ quan cảnh sát điều tra phải tạm đình chỉ điều tra chờ tài liệu mới.

Trưởng phòng cảnh sát điều tra Phạm Văn Chất nghiên cứu từng trang hồ sơ vụ án và phân tích kỹ từng chi tiết tưởng rằng có lý song lại ẩn chứa những điều mâu thuẫn. Anh tự đặt ra những câu hỏi rồi lại tự tìm cách lý giải: Tại sao hai anh em bị bọn cướp tấn công mà chỉ có người em bị bắn tới hai phát đạn, bị bầm tím nhiều chỗ ở mặt, ở đầu và chân tay? Còn người anh thì bình an vô sự? Dấu vết của hai viên đạn trên người Kỷ đều bắn từ phía sau lưng trong khi hai anh em bị tấn công thì phải là trực diện hoặc ít nhất có sự khác biệt của đầu đạn khi bắn vào Kỷ. Lời khai của Lưu Danh Kỷ (người bị hại) lại do anh trai là Lưu Danh Kiều ký thay trong khi hồ sơ bệnh án xác định Kỷ bị thương vào phần mềm nên hoàn toàn tỉnh táo và có khả năng ký được. Sau một ngày cấp cứu tại bệnh viện đa khoa Nam Hà, Kiều tự đưa em đi bệnh viện Việt Đức nhưng thực chất đi cứu chữa ở đâu không ai rõ, gia đình Kiều ở Gia Viễn cũng không biết... Từ hồ sơ vụ án, trưởng phòng Cảnh sát điều tra quyết định cử điều tra viên đi tìm những câu trả lời cho các mâu thuẫn trên và bắt đầu từ việc truy tìm nạn nhân.

Hai điều tra viên với vai "cai thầu điện" và là bạn của Lưu Danh Kiều đi tuyển mộ công nhân đến xã Liên Sơn

huyện Gia Viễn (Ninh Bình). Sau gần hết buổi sáng họ đã tìm đến nhà của Lưu Danh Kỷ. Ông bố đẻ của Kỷ cho biết: Kỷ đi làm thuê ở Hà Nội nhưng cụ thể ở đâu thì không rõ. Khi tiếp xúc với một số người dân trong đó có cả những người họ hàng của gia đình Kỷ, các trình sát được biết: Năm 1986, khi Kỷ mới hơn chục tuổi được bố đẻ cho lên Hà Nội chữa mắt và ở nhà anh trai cả là Lưu Danh Kế. Trong thời gian này, Kế bị mất trộm 29 chỉ vàng và nghi bố đẻ chỉ đạo Kỷ lấy nên từ đó gia đình, bố con, anh em mâu thuẫn, bất hoà...

Vụ trộm 29 chỉ vàng có thể là điểm nút đầu tiên cần phải làm rõ của vụ án. Trưởng phòng Cảnh sát điều tra Phạm Văn Chất quyết định cử điều tra viên chia thành hai mũi, một mũi tìm bằng được Kỷ đang làm thuê ở Hà Nội, một mũi tìm gặp anh Kế nhằm xác định rõ việc mất 29 chỉ vàng.

Anh Lưu Danh Kế cho biết việc mất 29 chỉ vàng là hoàn toàn có thật xảy ra đã gần chục năm. Từ đó anh cũng ít quan tâm tới gia đình nên thực sự cũng không biết Kỷ làm thuê ở địa chỉ nào. Mũi trình sát truy tìm tên Lưu Danh Kỷ không mấy dễ dàng khi trong tay chỉ có tài liệu: Kỷ đóng thuê than tổ ong ở Hà Nội. Các bãi đóng than trong nội ngoại thành các điều tra viên đều có mặt. Sau những ngày lặn lội ở giữa Hà Nội mênh mông bề sở ấy, các anh đã tìm được Lưu Danh Kỷ đang đóng than tổ ong thuê cho một cơ sở ở phường Phương Liệt (quận Đống Đa). Động viên, thuyết phục Kỷ, Kỷ đã khai nhận: Năm 1986, Kỷ được bố đưa đi chữa mắt ở Hà Nội và ăn, nghỉ tại nhà anh trai Lưu Danh Kế, biết anh Kế trước đây đi nước ngoài về có tiền, vàng. Khi chữa khỏi mắt Kỷ đã lấy trộm 29 chỉ vàng mang về nhà với ý định để sau này lớn lên làm vốn, xây dựng gia đình... Về nhà, Kỷ đã kể lại việc này cho anh trai là Lưu Danh Kiều nghe và nhờ anh Kiều giữ hộ sau này xin lại. Đầu năm 1992, khi Kỷ đủ suy nghĩ về

những việc làm sai trái của mình, thấy từ việc mất 29 chỉ vàng, anh Kế đã nghi oan cho bố đẻ và từ đó đến nay gia đình bất hoà; mẹ thì mất sớm mà bố đã già yếu nhưng vẫn phải bận tâm suy nghĩ... Kỷ quyết định đòi lại số vàng trên mà Kiều đang giữ, định mang đến xin lỗi và trả lại anh Kế. Kiều đã viện nhiều lý do cố tình không trả và dùng xe máy đưa Kỷ đi Thanh Hoá, Hà Nội, Quảng Ninh... hứa hẹn là đi đòi nợ nhưng thực chất là muốn đưa Kỷ đi xa nhà để có thời gian thuyết phục Kỷ không lấy lại số vàng trên và hứa hẹn xin cho Kỷ vào học tại trường công nhân cơ điện Hải Hưng nơi Kiều đang làm việc. Nhưng Kỷ không đồng ý vẫn cương quyết đòi lại số vàng. Vì lòng tham Kiều đã tìm cách giết Kỷ.

Ngày 28/9/1992, Kiều cùng Kỷ từ Gia Viễn (Ninh Bình) đi Hải Dương. Hai anh em đi xe máy qua Nam Định, lên chợ Viêng và ngược theo đường đê sông Hồng. Trên đường đi, nhiều lần Kiều tạo cơ bảo Kỷ nghỉ vào quán uống nước. Khoảng 21giờ, hai anh em đến khu vực điểm canh đê 128 thuộc địa phận xã Trác Văn (Duy Tiên). Lúc này trời lất phất mưa, không gian tối đen và vắng lặng, xa dân cư. Kiều bảo em vào trong điểm ngồi nghỉ, sáng mai tiếp tục đi... Lợi dụng khi Kỷ đứng ở cửa nhìn ra sông Hồng, từ phía sau Kiều đã rút súng bắn hai phát vào vai và đỉnh đầu Kỷ nhưng do tác động tâm lý khi cầm súng bắn vào em ruột mình nên hai phát đạn do Kiều bắn chỉ sượt nhẹ vào phần mềm ở vai và đỉnh đầu Kỷ. Kỷ kịp quay lại giằng được súng trên tay Kiều. Hai anh em vật lộn, khi Kiều đã đề được Kỷ xuống nên đường đê, Kỷ thốt lên "Trời ơi, sao anh lại giết em ruột của mình". Câu nói ấy đã thức tỉnh Kiều buông tha em nhưng lại đe dọa và thoả thuận dựng lên vụ cướp và không được tố cáo việc này với bất cứ ai, có như thế Kiều mới đưa Kỷ đi cấp cứu... nếu không sẽ bỏ mạng cho đến chết.

Lệnh bắt Lưu Danh Kiều được thực hiện khi y từ Hà Nội vừa về nơi cư trú tại trường công nhân xây dựng Hải Hưng. Khám xét ngay tại nhà của Kiều cơ quan Công an đã thu một súng K54, một quả lựu đạn chính là hung khí của vụ án. Lưu Danh Kiều bị khởi tố tội danh giết người và tàng trữ vũ khí quân dụng trái phép.

Vụ án đã được điều tra làm rõ. Sự thật vụ án đã lật ngược từ khởi tố điều tra một vụ cướp tài sản công dân đến quyết định khởi tố điều tra theo tội danh giết người. Vụ “cướp” ở điểm canh dê 128 thực sự đã khép lại. Nhưng cho đến bây giờ, vụ án đó vẫn để lại bài học sâu sắc về nghiệp vụ và bài học đau đớn không thể nào nguôi về sự suy đồi của lương tâm con người trước đồng tiền.

---

* *Đồng chí Phạm Văn Chất hiện là Giám đốc Công an tỉnh Hà Nam.*

VÌ ĐƯỜNG PHỐ YÊU THƯƠNG

MINH XUYẾN

Đã lâu lắm rồi, chúng tôi có dịp về phường Minh Khai (thị xã Phủ Lý) tìm hiểu về Ban bảo vệ dân phố, được Thiếu tá Nguyễn Thị Hoan - Trưởng Công an phường giới thiệu tới thăm gia đình bác Trần Quốc Minh, một trưởng ban bảo vệ dân phố “Hết lòng vì công việc”.

Sau hơn 30 năm công tác trong ngành lâm nghiệp, cuối năm 1990 bác Minh nghỉ hưu trở về quê hương. Sau những tháng năm lao động hết mình trong cơ quan nhà nước, bác có quyền được thanh thản nghỉ ngơi trong ngôi nhà hạnh phúc của mình, để sáng sáng thưởng trà đọc báo, chiều chiều thăm hỏi bạn bè, tưới cây, chơi cờ, nhưng với tình yêu đường phố quê hương và trách nhiệm của một công dân, bác lại lao vào công việc như thuở đôi mươi. Hiện bác là Chủ tịch hội người cao tuổi của phường, Phó bí thư chi bộ. Với tinh thần trách nhiệm của người đảng viên, bác Minh luôn hết lòng vì công việc đường phố, được nhân dân tín nhiệm bầu làm trưởng ban bảo vệ dân phố số 2. 9 tổ dân phố do bác Minh phụ trách có thời kỳ tình hình an ninh trật tự diễn ra phức tạp. Đứng trên địa bàn có 16 cơ quan, doanh nghiệp, trường học của TƯ và địa phương, trong đó có Bệnh viện đa khoa tỉnh, Trường THPT chuyên Hà Nam. Mỗi ngày, địa bàn thường xuyên có hàng ngàn lượt bệnh nhân, học sinh, sinh viên ở các địa

phương trong và ngoài tỉnh đến lưu trú khám chữa bệnh, học tập và công tác. Tình trạng lấn chiếm lòng đường, vỉa hè, trật tự giao thông, trật tự công cộng diễn ra phức tạp đã tạo cơ hội cho bọn tội phạm hoạt động, gây nhức nhối trong nhân dân. Trước tình hình đó, với trách nhiệm là trưởng Ban bảo vệ dân phố, bác đã thường xuyên phối hợp với chính quyền và Cảnh sát khu vực nắm chắc tình hình an ninh trật tự ở địa bàn dân cư. Đồng thời, phối hợp chặt chẽ với các ban ngành, đoàn thể vận động nhân dân nêu cao tinh thần cảnh giác, tích cực tham gia phòng chống tội phạm và tệ nạn xã hội. Song song với việc chấp hành và thực hiện tốt lịch tuần tra, canh gác, tới từng hộ dân, thăm hỏi, động viên, nhắc nhở mọi người, bác Minh đã chủ động tham mưu với công an phường xây dựng 10 quy trình công tác và 5 phương án chiến đấu của lực lượng bảo vệ dân phố. Không quản ngại thời gian, bác luôn bám sát địa bàn cùng chung sức đấu tranh phòng chống các loại tội phạm và tệ nạn xã hội, vận động 100% gia đình trong tổ đăng ký “không buôn bán sử dụng trái phép chất ma túy”. Thời gian qua, bác cùng với các đoàn thể và nhân dân trong phường phối hợp quản lý giáo dục 26 đối tượng cai nghiện tại cộng đồng, hoà giải thành công 30 vụ khiếu kiện gây mất đoàn kết trong nội bộ nhân dân... Bác Minh còn trực tiếp đi sâu đi sát quần chúng để nắm bắt tình hình và kết quả thực hiện chủ trương, chính sách, pháp luật của Đảng và Nhà nước, các quy định của địa phương ở từng lĩnh vực, từng tổ dân phố. Tích cực vận động nhân dân tham gia các phong trào xây dựng nếp sống văn hoá mới ở khu dân cư, phong trào phòng chống tội phạm và tệ nạn xã hội, cùng nhau làm sạch môi trường...

Qua tâm sự bác Minh cho biết: “Là một trưởng ban bảo vệ dân phố, tôi luôn coi trọng và giữ vững mối quan hệ mật

thiết với nhân dân. Muốn tình hình an ninh trật tự trên địa bàn được ổn định thì người trưởng ban bảo vệ dân phố phải luôn tận tụy với công việc và phải tâm đắc với công việc của mình cho dù có mất nhiều thời gian”.

Bằng những hiệu quả thiết thực trong công tác giữ gìn an ninh trật tự. Đến nay, 9 tổ dân phố do bác Minh phụ trách đã có 6 tổ dân phố đạt tiêu chuẩn “Tổ văn hóa”. Hàng tháng, hàng quý bác tổng hợp tình hình an ninh trật tự ở địa bàn báo cáo với Đảng uỷ, chính quyền địa phương để kịp thời có biện pháp ngăn chặn tháo gỡ những khó khăn. Chỉ tính trong 5 năm gần đây, bác Minh đã cùng các đồng chí trong đội bảo vệ dân phố và Công an phường tham gia bắt 4 vụ đánh bạc, triệt phá 11 tụ điểm ma tuý, bắt quả tang 7 vụ với 17 đối tượng sử dụng trái phép chất ma tuý, tuần tra phục kích bắt quả tang 21 vụ trộm cắp tài sản, ngăn chặn 9 vụ tụ tập đánh nhau gây rối trật tự công cộng, bắt 25 đối tượng xử lý trước pháp luật. Qua tổng kết phong trào quần chúng bảo vệ an ninh Tổ quốc, hàng năm ban bảo vệ dân phố số 2 của bác luôn được Uỷ ban nhân dân tỉnh khen thưởng. Do có nhiều thành tích trong công tác đường phố, nhiều năm liên tục bác Trần Quốc Minh được Uỷ ban nhân dân tỉnh tặng bằng khen và được cấp uỷ, chính quyền, nhân dân địa phương tin tưởng, mến phục.

Giờ đây, nếu có dịp đến phường Minh Khai thị xã Phú Lý, bạn sẽ thấy hình ảnh một người tóc đã bạc vẫn đi đến từng ngôi nhà, từng góc phố không kể ngày đêm, không kể mưa nắng để cùng với người dân nơi đó làm hết sức mình cho một khu phố bình yên và hạnh phúc. Đó là một con người chân chính, một Đảng viên, một tấm lòng nhiệt huyết vì xã hội.

VÌ MỘT MÁI TRƯỜNG KHÔNG MA TUÝ

MINH SON - MAI HƯƠNG

Chúng tôi đến trường Cao đẳng sư phạm Hà Nam đúng dịp kỷ niệm ngày thành lập đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh (26/3), khi trường đang tổ chức các hoạt động giao lưu văn hóa văn nghệ, thể dục thể thao với đoàn viên thanh niên Công an tỉnh. Hoà cùng không khí sôi động của đêm hội trại, các đoàn viên tay trong tay nối thành một vòng tròn lớn và hát vang những bài hát ca ngợi Đảng, đất nước, đoàn thanh niên. Tất cả như hoà thành một nhịp, thể hiện bao niềm vui trên gương mặt những thầy cô tương lai và các đoàn viên xuất sắc thuộc Công an tỉnh, tạo nên không khí thân tình cởi mở và chung sức cùng nhau hướng về một môi trường lành mạnh, tốt đẹp hơn bao giờ hết.

Nằm trên trục đường 21A thuộc địa bàn phường Lê Hồng Phong - thị xã Phủ Lý, trường Cao đẳng sư phạm Hà Nam là cái nôi đào tạo ra những thế hệ giáo viên, những người có đủ đức, đủ tài để diu dắt dạy dỗ thế hệ trẻ của quê hương Hà Nam. Hiện nay trường có gần 100 cán bộ, giáo viên, công nhân viên và trên 600 học sinh, sinh viên hệ chính quy. Trong nhiều năm giảng dạy, học tập thầy và trò nhà trường đã không ngừng phấn đấu trên mọi lĩnh vực, liên tục giữ vững danh hiệu tiên tiến xuất sắc toàn diện, năm 2003 nhà trường đã vinh dự đón huân chương lao động hạng nhất của

Chủ tịch nước trao tặng. Trong thành tích đó có sự đóng góp không nhỏ của thầy và trò trong phong trào an toàn trường học, trong công tác phòng chống tội phạm, phòng chống ma tuý trong học đường.

Nằm trên địa bàn thuận lợi về giao thông, nơi tập trung giao lưu nhiều hàng hoá và gần cầu Hồng Phú giữa khu trung tâm đô thị mới. Nơi đây còn được xem là điểm hội tụ của nhiều hoạt động xã hội phức tạp như trộm cắp, cờ bạc, nghiện hút, mại dâm, gây rối trật tự công cộng đã gây ảnh hưởng không nhỏ đến công tác bảo vệ và quản lý giáo dục học sinh, sinh viên của nhà trường. Thấu suốt quan điểm bảo vệ an ninh Tổ quốc là nhiệm vụ của toàn Đảng, toàn dân mà quan trọng hơn là ở môi trường giáo dục, từ định hướng đó trong những năm qua Đảng uỷ, Ban giám hiệu nhà trường đã chỉ đạo chặt chẽ có hiệu quả việc triển khai thực hiện các chỉ thị, nghị quyết của ngành Công an về nhiệm vụ an ninh trật tự, chương trình hành động phòng chống ma tuý đến từng khoa, phòng, lớp học và đẩy mạnh công tác an ninh trật tự trong nhà trường. Với các hình thức tuyên truyền như thông qua sinh hoạt đoàn thể, các phong trào thi đua "Dạy tốt- Học tốt", kể vẽ tranh ảnh biếm họa về các tai, tệ nạn xã hội, các cuộc thi tìm hiểu về pháp luật, tổ chức tuyên truyền trên hệ thống truyền thanh đến từng lớp học, khu ký túc xá đã mang lại hiệu quả thiết thực cho cán bộ, học sinh, sinh viên trong việc cập nhật những văn bản, chính sách pháp luật mới. Đồng thời nhà trường xây dựng và duy trì hoạt động tốt câu lạc bộ "Tuổi trẻ với pháp luật" thu hút đông đảo sinh viên tham gia, qua đây không chỉ giúp sinh viên nắm vững hơn những kiến thức pháp luật về phòng chống tội phạm và tệ nạn xã hội. Thường xuyên phối hợp với Công an tỉnh, Sở Tư pháp tổ chức nói chuyện chuyên đề về những

phương thức thủ đoạn hoạt động của bọn tội phạm, cách phòng chống tội phạm và các tệ nạn xã hội, trong năm qua trường đã tổ chức nhiều đợt tuyên truyền vận động quần chúng với 13.500 lượt cán bộ, học sinh, sinh viên tham gia. Qua đó góp phần nâng cao nhận thức cho cán bộ, giáo viên học sinh đối với công tác bảo vệ tài sản của công, đấu tranh phòng ngừa tội phạm và tệ nạn xã hội, bảo vệ an toàn trong trường học. 100% cán bộ, giáo viên, học sinh sinh viên tự nguyện ký cam kết thực hiện tốt các chủ trương, chính sách của Đảng, Nhà nước về công tác giữ gìn an ninh trật tự, phòng chống tội phạm và tệ nạn xã hội. Đánh giá về vấn đề này, thầy giáo Phạm Ngọc Định - Phó hiệu trưởng nhà trường cho biết: “Để làm tốt công tác giữ gìn an ninh trật tự trong nhà trường, chúng tôi thường xuyên tổ chức kiểm tra, hướng dẫn học sinh, sinh viên thực hiện tốt các nội quy, quy định của nhà trường về giờ giấc học tập, phong trào tự học, thời gian ra vào cổng, phát huy ý thức bảo vệ tài sản của tập thể và cá nhân, giữ gìn cảnh quan môi trường và phát triển phong trào thể dục thể thao để đẩy lùi các tệ nạn xã hội. Kết hợp chặt chẽ với lực lượng Công an trên địa bàn kiểm tra nhận xét, đánh giá học sinh, sinh viên ngoại trú về việc chấp hành pháp luật và tham gia giữ gìn trật tự ở nơi mình tạm trú. Có như vậy mới thực sự trở thành đơn vị có phong trào đi đầu trong công tác bảo vệ an ninh Tổ quốc”.

Điều ghi nhận là các đoàn thể trong nhà trường cũng luôn thấy rõ trách nhiệm trong việc phối hợp thực hiện tốt nhiệm vụ đấu tranh ngăn ngừa, phòng chống tội phạm và tệ nạn xã hội bằng nhiều hình thức, nội dung hoạt động phong phú. Đẩy mạnh phong trào tự quản trong học sinh, sinh viên, lấy đoàn thanh niên là lực lượng xung kích. Đặc biệt mô hình tổ tự quản học sinh, sinh viên, đội thanh niên cờ đỏ của nhà trường

được thành lập và hoạt động ngay tại lớp học đã kịp thời phát hiện những hành vi sai phạm trong học sinh, sinh viên, giải quyết có hiệu quả các vụ việc xảy ra ngay tại lớp học, phòng ở, đã góp phần ổn định tình hình an ninh trật tự trong học đường. Chú trọng quản lý sát sao số học sinh sinh viên ngoại trú dưới nhiều hình thức đến tận nơi trọ, giao cho đội tự quản nhà trường nắm chắc nơi ở của từng học sinh sinh viên, duy trì kiểm tra, nhắc nhở các bạn dù là những sai phạm nhỏ nhất và báo cáo kịp thời khi có các vấn đề nổi cộm cho cơ quan chức năng xử lý. Ngoài ra đoàn trường còn tổ chức sinh hoạt với những chuyên đề có ý nghĩa thiết thực cho học sinh sinh viên như: “Thanh niên học tập vì ngày mai lập nghiệp”, “Thanh niên với phong trào bảo vệ an ninh Tổ quốc”, “Tuổi trẻ giữ nước”... Từ những hoạt động thiết thực đã thu hút được một lực lượng đông đảo học sinh sinh viên tham gia, giúp các em hiểu rõ tránh xa được ma túy và các tệ nạn xã hội.

Dưới sự chỉ đạo của Đảng uỷ, Ban giám hiệu nhà trường, đoàn thanh niên tiếp tục triển khai sâu rộng nghị quyết 09/CP của Chính phủ về chương trình quốc gia phòng chống tội phạm, chương trình hành động phòng chống ma túy giai đoạn 2001-2005 và thông tư liên tịch số 10 của Bộ Giáo dục và đào tạo - Bộ Công an về phòng chống ma túy trong học sinh sinh viên và thanh thiếu niên, 100% học sinh sinh viên tham gia ký cam kết không mắc vào các tệ nạn xã hội. Nhà trường còn tổ chức nhiều giờ học tập tìm hiểu về tác hại của ma túy, tổ chức giao lưu giữa sinh viên với các cơ quan bảo vệ pháp luật, từ đó giúp các em hiểu biết sâu sắc về các loại ma túy, các thủ đoạn hoạt động của tội phạm ma túy, để có cách phòng chống hữu hiệu. Việc phối hợp chặt chẽ với chính quyền địa phương trong công tác đảm bảo an ninh trật tự, đã ngăn chặn có hiệu quả những loại tội phạm xâm nhập vào

học đường, khu ký túc xá và khu vực học sinh sinh viên ngoại trú, giải quyết triệt để những hàng quán bán rong tại cổng trường, các vụ xô xát đánh nhau, trộm cắp, cờ bạc... được xử lý kịp thời. Để đẩy mạnh nhiệm vụ giữ gìn an ninh trật tự, lực lượng bảo vệ của nhà trường liên tục được củng cố nâng cao trang thiết bị bảo vệ, thường trực tuần tra, bố trí đủ ca kíp canh gác 24/24 giờ, kịp thời nắm bắt, giải quyết những vụ việc không để xảy ra đột xuất bất ngờ.

Từ những hoạt động qua hình thức tuyên truyền vận động cán bộ, giáo viên học sinh sinh viên của trường Cao đẳng sư phạm trong phong trào bảo vệ an ninh trật tự mà đặc biệt là công tác phòng chống ma túy, tệ nạn xã hội cho thấy cái được lớn nhất trong suốt thời gian qua là nhà trường không có học sinh sinh viên vi phạm các tệ nạn xã hội, hàng năm có từ 25-30% sinh viên đạt loại khá giỏi, công tác giáo dục đào tạo của nhà trường luôn có những bước chuyển đáng khích lệ. Xứng đáng 6 năm liên đơn vị được Ủy ban nhân dân tỉnh tặng cờ thi đua xuất sắc về phong trào quần chúng bảo vệ an ninh Tổ quốc (1997-2002) và tự hào nhận cờ thi đua của Bộ Công an trao tặng năm 2003.

Có lẽ, bài học kinh nghiệm rút ra từ nhiều năm qua của thầy và trò nhà trường là luôn xuyên suốt một quan điểm: ổn định để phát triển, chỉ có ổn định về chính trị, giữ vững trật tự an ninh thì mới thực thi được sự nghiệp trồng người, phấn đấu đạt được mục tiêu đề ra, mới có những tiến bộ vượt bậc và vững chắc, góp phần vào sự ổn định và đi lên của ngành, của địa phương và cả nước. Mong rằng vì tương lai của thế hệ trẻ, nơi đây sẽ luôn xứng đáng là cái nôi đào tạo ra những thế hệ giáo viên có đức, có tài để dìu dắt con em trên quê hương tỉnh nhà.

TRINH SÁT TRẺ MUU TRÍ, DỮNG CẢM

Trung úy Bạch Hồng Hạnh - một đảng viên trẻ, Bí thư chi đoàn khối Cảnh sát nhân dân, anh vinh dự được đại diện cho 438 đoàn viên Công an tỉnh báo cáo thành tích tại Hội nghị sơ kết 5 năm và gặp mặt điển hình tiên tiến trong phong trào học tập và thực hiện 6 điều Bác Hồ dạy Công an nhân dân (1998-2003). Anh sinh năm 1976, vào ngành Công an năm 1994, hè năm 1999 tốt nghiệp Đại học Cảnh sát nhân dân (khoa hình sự). Bạch Hồng Hạnh về nhận công tác tại phòng Cảnh sát điều tra về trật tự xã hội - Công an tỉnh. Do yêu cầu công tác tháng 3/2000 anh được điều về phòng Cảnh sát điều tra tội phạm về ma túy. Ngay từ những ngày đầu công tác anh đã thấu hiểu và nhận thức rõ cuộc đấu tranh chống tội phạm ma túy diễn ra rất cam go, phức tạp bởi bọn tội phạm ma túy càng ngày càng hoạt động tinh vi, xảo quyệt và nham hiểm. Đồng đội và anh có thể còn đổ máu, thậm chí phải hy sinh cả tính mạng của mình vì sự bình yên hạnh phúc của nhân dân. Với tác phong nhanh nhạy, năng động và cầu thị cùng với lượng kiến thức được trang bị từ những năm học tại trường giờ đây anh lại có cơ hội "thử sức mình", Bạch Hồng Hạnh lao vào công việc bằng cả sự say mê, tận tâm, tận lực và tinh thần nhiệt huyết, anh luôn phấn đấu tích cực hưởng ứng tham gia các phong trào thi đua của đơn vị phát động và điều kiện thuận

lợi nhất là ở một đơn vị trực tiếp chiến đấu chống bọn tội phạm về ma túy. Để hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ, trong công tác Bạch Hồng Hạnh luôn xác định lấy nội dung 6 điều Bác Hồ dạy CAND làm kim chỉ nam cho mọi hành động của mình và biết tranh thủ sự ủng hộ đồng tình của nhân dân. Anh đã làm việc hết mình không kể giờ giấc và hiểm nguy. Tâm sự với chúng tôi Bạch Hồng Hạnh cho biết: “Có những chuyên án ma túy đối tượng hoạt động với thủ đoạn rất tinh vi và liều lĩnh, bọn mình phải nằm mưa chịu rét suốt mấy đêm liền, thậm chí hàng tuần bám sát địa bàn, tuy có vất vả nhưng chúng mình vui mỗi khi phá xong một chuyên án, bắt giữ đối tượng...”

Cũng bởi lợi thế ngoại hình rất “duyên” với nghề trinh sát nên anh thường được giao nhiệm vụ tiếp cận đối tượng trong hầu hết các vụ án. Chính vì thế Bạch Hồng Hạnh đã thực sự trở thành mũi nhọn của đội chống vận chuyển trái phép các chất ma túy. Thời gian qua anh cùng các đồng chí trong đơn vị trực tiếp tham gia nhiều chuyên án, bắt nhiều đối tượng phạm các tội vận chuyển, mua bán, tổ chức sử dụng trái phép các chất ma túy, trong đó có nhiều vụ bị đối tượng chống lại rất quyết liệt. Điển hình như vụ bắt đối tượng Dương Văn Thâm ở Dương Cương - Đại Cương - Kim Bảng về tội mua bán, tổ chức sử dụng trái phép chất ma túy. Sau khi nhận nhiệm vụ Bạch Hồng Hạnh rất thận trọng rà soát địa bàn, điều tra nắm bắt tình hình đối tượng. Đúng 20 giờ 15 ngày 17/6/2000 lãnh đạo đơn vị quyết định phá án. Mũi trực tiếp vào bắt tên Thâm có 2 anh và 2 đồng chí khác đột nhập qua tường xây cao gần 2m để vào khu vực nhà đối tượng khi y đang tổ chức tiêm, chích cho các con nghiện. Phát hiện được các anh tên Thâm đã dùng kim tiêm làm vũ khí tuyên bố y bị nhiễm HIV, nếu vào bắt, y sẽ dùng kim

tiêm chống lại. Song với tinh thần kiên quyết tấn công tội phạm và sự mưu trí dũng cảm Bạch Hồng Hạnh cùng các đồng nghiệp đã bắt gọn đối tượng. Dương Văn Thâm đã bị Tòa án nhân dân tỉnh Hà Nam tuyên phạt 18 năm tù. Có lẽ, đó cũng là vụ án án tượng đầu tiên trong đời làm trinh sát phòng chống tội phạm về ma túy của anh.

Tiếp đó anh còn thực thi nhiệm vụ phá một số chuyên án ma túy trên địa bàn thị xã Phủ Lý mà một trong những “Điểm nóng” đó là xã Thanh Châu. Nhớ lại chuyên án 10-01M đấu tranh với Bùi Đại Việt ở Hồng Phú - Thanh Châu kẻ có 3 tiền án, ra tù năm 1998, ngõ vào nhà tên Việt phải qua nhà chị gái hẩn và từ nhà đối tượng có thể quan sát được các hướng. Thủ đoạn của Việt là chỉ bán cho các con nghiện quen và nhận tiền, giao thuốc đều qua khe cửa. Công an thị xã Phủ Lý và phòng Cảnh sát chống ma túy đã phối hợp nhiều lần bắt Việt nhưng chưa được. Điều đó phần nào gây tâm lý bất bình trong nhân dân và có nhiều đơn thư tố giác gửi các cấp đề nghị giải quyết điểm mua bán ma túy phức tạp này. Được lãnh đạo giao kế hoạch giải quyết chuyên án, 4 giờ 30 ngày 19/7/2001 Bạch Hồng Hạnh cùng 4 đồng chí đoàn viên trong chi đoàn do anh làm tổ trưởng đã thuyết phục được 1 quần chúng tốt làm nghề đánh lưới trên sông Đáy chở các anh đi từ phía sông vào bãi lầy, rồi bò qua bãi lầy áp sát nhà đối tượng. Từ đó chia làm 2 mũi bám sát 2 đầu hồi nhà đối tượng để phục bắt. Đến 5 giờ 15 các anh phát hiện có 2 đối tượng đến nhà Việt gọi cửa mua ma túy và đưa tiền cho Việt qua lỗ cáo, đợi đến khi Việt thò tay qua lỗ cửa đưa ma túy cho 2 đối tượng nghiện, bắt ngỡ 2 mũi tấn công đã đồng loạt bắt 2 đối tượng nghiện và anh trực tiếp lao vào tóm gọn tay Việt khi y đang cầm 4 gói heroin giao cho 2 con nghiện, đồng thời cùng đồng đội đập cửa vào nhà Việt thu dưới nền

nhà Việt 57 gói nhỏ heroin, trọng lượng 4,7g và nhiều dụng cụ phục vụ cho việc mua bán ma túy của Bùi Đại Việt.

Cứ mỗi chuyên án như vậy có biết bao gian khổ hiểm nguy, đối mặt với sự chống trả quyết liệt của bọn tội phạm ma túy. Nhưng sự quyết tâm và lòng mưu trí dũng cảm, chiến công đã không phụ lòng anh cùng các đồng chí của mình.

Với nhiều chiến công đáng ghi nhận, 5 năm qua anh được Bộ Công an tặng 2 bằng khen, Cục Cảnh sát phòng chống tội phạm về ma túy và Giám đốc Công an tỉnh tặng nhiều giấy khen. Tin rằng cùng niềm tin của đồng đội sẽ là hành trang giúp cho Bạch Hồng Hạnh người trinh sát trẻ tiếp tục hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ trên mặt trận đấu tranh với tội phạm ma túy, góp phần tích cực làm giảm những tệ nạn xã hội, đem lại bình yên cho mọi người.

NHỮNG “NỘI TƯỚNG” GIỎI

KIM QUÝ

Trong gia đình, người vợ đảm đang, lo toan công việc gia đình giỏi thường được coi là “Nội tướng” của gia đình. Ở Công an tỉnh Hà Nam những chiến sĩ thuộc Phòng Hậu cần, họ cũng là những “nội tướng” của lực lượng Công an tỉnh. Trên vai họ là những nỗi lo toan từ phương tiện vật tư kỹ thuật phục vụ chiến đấu đến nhà ở cho các đơn vị, nhà ở gia đình, sức khoẻ cán bộ, chiến sĩ rồi chuyện cơm áo gạo tiền... tất tần tật đều đổ dồn về Phòng Hậu cần lo cả.

Hậu cần Công an tỉnh Hà Nam có đặc thù rất riêng. Từ khi tái lập tỉnh năm 1997, cơ sở vật chất không đáng gì. Nhưng sau khi tách tỉnh vẫn phải làm việc bình thường, tất cả mọi nhu cầu trong công tác chiến đấu và cuộc sống của cán bộ, chiến sĩ vẫn không một ngày ngơi nghỉ, gián đoạn. Gánh nặng đó, đã khiến lực lượng hậu cần lo lắng đến mất ăn, mất ngủ. Từ Nam Hà tách ra, cơ sở vật chất gặp rất nhiều khó khăn, vật tư phương tiện máy móc lúc này chỉ đủ phục vụ trước mắt, ngay cả đồng chí Phó Giám đốc cũng chỉ có “con” U-oát để dùng tạm. Nói đến doanh trại thì... toát mồ hôi: Thuê mượn khắp nơi trên địa bàn thị xã Phủ Lý, nhà tạm, tranh tre nứa lá dột nát cũng phải

sửa để làm trụ sở. Thời kỳ “nghèo khó” đó kéo dài suốt bốn năm, như một gia đình đến vùng quê mới, mọi thứ đều phải bắt đầu. Suốt bốn năm trời lực lượng hậu cần Công an Hà Nam lặn lội lo toan như thế. Cơ ngơi Công an tỉnh đã có sự chuyển động và khởi sắc, đã có một trụ sở mới trên 25.000m². Công an một số huyện, phòng ban như Kim Bảng, Lý Nhân, Duy Tiên, Bình Lục, Công an phường Lê Hồng Phong, Phòng cháy chữa cháy... đã có vóc dáng riêng của một đơn vị lực lượng vũ trang cấp huyện, thị. Với một Công an tỉnh mới tái lập, chẳng khác gì một gia đình nghèo nhưng lại có quá lắm nhu cầu, cái gì cũng thiếu thốn, cũng muốn sắm sửa chỉnh trang. Bởi vậy, những chiến sĩ làm hậu cần càng trở nên nặng gánh, phải khéo lo thì mới đảm bảo được mọi lĩnh vực phục vụ chiến đấu. Ngoài những phương tiện vật tư do Bộ Công an cấp, Hậu cần Công an Hà Nam đã phải tranh thủ các cấp, các ngành giúp đỡ để có lượng vật tư phương tiện như xe máy xăng dầu... đảm bảo công tác, chiến đấu của toàn lực lượng. Một đội xe từ chỗ chỉ có 14 đầu xe cũ kỹ nay đã có tới gần 30 đầu xe đạt tiêu chuẩn chất lượng. Những xe cũ nát cho thanh lý rồi thay vào đó là những xe mới chạy đường trường không biết mỏi.

Nói đến hậu cần là nói đến những người “làm dâu trăm họ”. Nhiều người đã nói vui: “Cứ gọi là “Hậu cần” thực ra không đúng, mà phải gọi là “Tiền cần” mới phải. Bởi họ luôn là những người phục vụ cho mọi nhu cầu thiết yếu của cán bộ, chiến sĩ, từ chuyện sức khỏe, lương bổng, nơi ăn chốn ở. Sức khỏe của anh em có tốt thì mới công tác tốt, anh em ăn no, gia đình có nơi ăn chốn ở đảm bảo thì mới yên tâm phục vụ. Đúng thế, một vụ án đang mở tốc độ điều

tra mà anh lính lái xe lại sử dụng chiếc xe ô tô ọc ạch chỗ điều tra viên thì quả là tai hại khôn lường. Xác định rõ vai trò vị trí của mình nên cán bộ, chiến sĩ phòng hậu cần Công an tỉnh luôn phục vụ hết mình, lo lắng để anh em có được điều kiện môi trường công tác thuận lợi, đời sống bớt khó khăn, sức khoẻ đảm bảo.

Trung tá Nguyễn Quốc Toàn - Trưởng phòng hậu cần Công an tỉnh Hà Nam tâm sự: “Trước đây tôi là lãnh đạo phòng An ninh kinh tế. Khi điều chuyển về làm Trưởng phòng Hậu cần tôi thấy mình phải lo nhiều chuyện hơn, vất vả nhưng mà hạnh phúc, mình đã được lo lắng cho mọi người”. Mọi khâu của hậu cần đều ở thời điểm bắt đầu, như bệnh xá, từ chỗ chỉ có hai cán bộ, nay đã có 9 cán bộ với một bác sĩ khám và điều trị. Từ chỗ không có giường bệnh, nay đã có 15 giường bệnh có đầy đủ các loại máy điện tim, máy xét nghiệm nước tiểu...

Một trong những bước đột phá của hậu cần đó là việc quan tâm, lo lắng đến nơi ăn chốn ở của từng cán bộ, chiến sĩ. Sau khi tách ra khỏi tỉnh Nam Hà, rất nhiều người, nhiều cặp vợ chồng ban ngày làm việc ở Phủ Lý (Hà Nam), đêm về Nam Định... ngủ. Bởi không phải một sớm một chiều mà chuyển ngay được ngôi nhà vốn đã gắn bó với họ ở thành phố Nam Định lên Phủ Lý cho tiện lợi cuộc sống, con cái học hành, rất nhiều cán bộ Công an tỉnh Hà Nam đã phải sống trong hoàn cảnh như vậy. Đó cũng là nỗi bức xúc của nhiều địa phương sau khi tách tỉnh. Để khắc phục, giải quyết những bức xúc trên thì hậu cần Công an tỉnh Hà Nam đã “xông” vào cuộc và đã làm được những điều kỳ diệu: Đã giải quyết cho 210 cán bộ chiến sĩ có đất xây nhà (mua với giá thấp). Sắp tới lại thêm 150 cán bộ, chiến sĩ

CÁI HÔN CUỐI CÙNG CỦA KẸ TỬ TÙ

NGUYỄN TRỌNG TẠO

Cho đến bây giờ, nguyên Giám thị trại Đại An Bùi Đức Hưng vẫn không thể nào quên một vụ hôn đặc biệt dành cho ông. Đó không phải vụ hôn của mối tình đầu trong cuộc đời ông. Đó không phải là vụ hôn của một người thân yêu của ông. Đó lại là vụ hôn của một kẻ trước khi chết, vụ hôn của một kẻ giết người. Kẻ tử tù đó là Đào Văn Vượng. Kẻ đã từng chĩa súng vào một người vô tội và thản nhiên bóp cò cướp đi cuộc sống của con người đó.

Vào buổi chiều ngày 8/9/1988, hai tên Đào Văn Vượng và Trịnh Văn Hà người xã Tiêu Động, huyện Bình Lục là những kẻ lười lao động nhưng lúc nào cũng mong có nhiều tiền để ăn chơi đã quyết định đi cướp xe máy để bán lấy tiền tiêu. Sẩm tối hôm đó mỗi tên mang theo một súng ngắn có đạn, đến phục tại đoạn đường phố Cà đi Ý Yên. Chỉ trong khoảnh khắc, khi thấy một xe máy chạy trên đường, hai tên đã xông ra chặn lại. Anh Vũ Văn Hãn là cán bộ Công ty Thủy nông huyện Ý Yên trên đường đi thu tiền thủy nông của các hợp tác xã trong khu vực về đã van xin và nộp tiền cho bọn chúng, nhưng chúng không để ý tới những lời van xin đó mà nhất quyết đòi lấy xe. Tên Vượng xông vào giằng xe, anh Hãn thấy vậy hét: "Cướp! Cướp!" Lập tức tên Hà chĩa súng bắn một phát. Cùng lúc đó, tên Vượng bắn ba phát vào anh

Hãn. Anh Hãn trúng đạn ngã gục xuống mặt đường. Hai tên cướp nhảy lên xe phóng đi. Nhân dân trong vùng nghe tiếng súng nổ đã kịp thời loan báo và những âm thanh từ tiếng gõ mâm, nồi, xoong, gậy gộc vang dậy. Thế rồi quân chúng đổ ra đường đuổi theo bọn cướp. Tên Hà cầm lái điều khiển xe chạy ngoằn ngoèo. Tên Vượng ngồi phía sau xe, hai tay hai súng bắn về hướng những người đuổi theo. Không chịu lùi bước, dòng người đuổi theo ngày càng đông, mọi người vừa chạy vừa hô: "Cướp! Cướp! Bà con ơi!" Lúc này trời đã tối hẳn, nhưng theo hướng tiếng hô, trên các ngã đường, xóm ngõ người cầm gậy gộc, đòn gánh, dây thừng cứ ào ào đuổi theo, có cả ánh đèn pin chiếu về hướng bọn cướp. Tới đâu chúng cũng thấy người từ hai bên đường hô: "Cướp! Cướp!" Đến khu vực thôn Phú Gia, xã Thanh Nguyên, huyện Thanh Liêm - nơi đây là cái nôi của phong trào "Thôn xóm bình yên gia đình hòa thuận" là điểm sáng nhiều năm trong phong trào quần chúng bảo vệ an ninh Tổ quốc. Tại đây, bọn chúng đã bị gục ngã khi những người đuổi theo đã dùng gậy lao vào hai bánh xe. Nhưng rồi chúng lại bò dậy và lao xuống cánh đồng. Lực lượng truy đuổi lại ào ào đuổi theo, lúc này có một xe tải chạy trên đường đã hỗ trợ, dùng đèn pha quét trên cánh đồng và nhân dân đã bắt được tên Hà, còn tên Vượng đã lẩn vào bóng đêm chạy thoát. Do phần nộ trước hành vi tàn bạo của bọn cướp, tên Hà đã bị nhân dân đánh trọng thương, mặc dù đã được đưa vào cấp cứu ở bệnh viện, nhưng do vết thương quá nặng nên y đã bị đền tội.

Sau khi chạy thoát, tên Vượng về nhà thay quần áo, sau đó nhờ anh rể dùng xe máy chở ra đường 21 rồi y lên thị xã Phủ Lý, xuống sông tắm rửa, vớt súng đạn và chuồn lên nhà dì ruột ở xã Đại Mỗ, huyện Từ Liêm, Hà Nội ẩn náu sau đó tiếp tục hoạt động. Đến ngày 13/5/1989, tên Vượng lấy trộm

một xe máy Simson S51 của một gia đình ở phố Thuốc Bắc, Hà Nội, đem thay biển kiểm soát nhằm tránh sự phát hiện. Sáng ngày 30/6/1989, anh Phạm Văn Ngọc mượn chiếc xe này đi ở Hà Nội thì anh Trần Ngọc Trung nhận ra xe của gia đình mình bị mất nên đã báo Công an Hà Nội bắt giữ, sau đó tên Vượng được đưa về Hà Nam Ninh xử lý.

Trong quá trình giam giữ ở trại Đại An, tên Vượng đã tự xưng là "anh chị" sẵn sàng đánh bất cứ phạm nhân nào được giam chung với hắn. Có lần một phạm nhân được gia đình tiếp tế cơm nắm và một con gà luộc, y đã chiếm đoạt con gà khi phạm nhân đó chuẩn bị ăn. Không những y không cho phạm nhân kia lấy một miếng mà còn bắt tất cả những phạm nhân giam chung ngồi xem hắn ăn hết con gà, nếu phạm nhân nào báo cáo với quản giáo về hành vi tàn ác của hắn, lập tức hắn trả thù ngay. Ngay cả với quản giáo có một lần đưa y đi tắm nắng, đã hết giờ quy định, quản giáo giục y vào buồng giam, y đã đánh lại và chửi bậy. Có lần y bị kỷ luật cùm một chân, trong khi bị cùm, y đã chửi giám thị. Với lòng kiên trì, các cán bộ quản giáo với tình cảm giữa người với người, các đồng chí đã chỉ cho tên Vượng thấy rõ tội lỗi của y và khuyên y nên ăn năn hối cải, lần đó tên Vượng xin giám thị tháo cùm. Nhưng với thái độ kiên quyết của đồng chí Bùi Đức Hưng đã trả lời hắn: "Tôi không thành kiến, không trả thù những hành vi hỗn xược của anh đối với tôi, nếu như ở ngoài xã hội, thì anh chỉ bằng tuổi con tôi, tôi cho đó là hành vi của đứa con hư hỏng. Song về mặt luật pháp, anh đã chửi, đánh cán bộ quản giáo, chửi giám thị trại là vi phạm những điều luật đã định, do đó không thể tháo cùm sớm được". Bùi Đức Hưng và những quản giáo trại Đại An đã không trả thù Vượng. Họ mang hết tình thương và lẽ phải ngày đêm giáo dục Vượng. Trong con mắt của nhiều người, Vượng chỉ là kẻ

bỏ đi, là một kẻ mất hết tính người cần phải xóa khỏi đời sống của con người. Nhưng giám thị Bùi Đức Hưng vẫn cùng đồng đội mình tìm cách mang đến cho Vượng dù chỉ là một chút cái khát muốn làm người lương thiện. Ngày tháng cứ thế trôi đi, lòng nhân ái và những hành động thiện chí của họ đã làm cho Vượng dần dần tỉnh ngộ trước những hành vi phạm tội của mình, y trầm ngâm suy nghĩ, có lúc y gục xuống giống như một con thú bị trúng đạn. Kẻ thần nhiên chĩa súng vào một con người vô tội và bóp cò giờ đã khóc vì hối hận. Lương tâm làm người đã thức dậy đâu đó trong cõi lòng tăm tối lâu nay của y.

Sau khi tòa án nhân dân Hà Nam Ninh xử sơ thẩm về các tội giết người, cướp của, trộm tài sản công dân, tổng hợp mức án là chung thân, tên Vượng hoàn toàn nhất trí. Từ ngày đó, vợ con, người thân thường xuyên được tiếp xúc, tiếp tế, quản giáo và giám thị trại cũng thường xuyên giáo dục, giúp đỡ để y hối cải. Sau khi có kháng cáo của Viện Kiểm sát nhân dân, tòa án nhân dân tối cao đã tiến hành xử phúc thẩm, những tình tiết giảm nhẹ hình phạt đối với tên Vượng hoàn toàn không có, mà đáng chú ý là hành vi tàng trữ, sử dụng vũ khí quân dụng trái phép của y đã dẫn y tới án tử hình.

Những ngày sau đó, y vẫn được đối xử công bằng và đầy tình người của quản giáo. Có lần y yêu cầu giám thị cho ăn bữa bún riêu cua có rau sống và đủ gia vị, mặc dù tiêu chuẩn dành cho y không có, nhưng trại vẫn dành phần quỹ tặng gia để đáp ứng yêu cầu đó. Chúng ta sẽ nghĩ gì khi nhìn thấy hình ảnh những người quản giáo ngồi giã cua, lọc cua để nấu nồi canh cho một kẻ giết người? Dẫu các chiến sĩ công an biết rằng y sẽ phải rời bỏ cuộc sống này ra đi trong ngày một ngày hai. Nhưng họ biết trong con người tội lỗi kia có một phần người vẫn ẩn giấu đâu đó. Chính thế mà họ tìm cách

đánh thức phần người ấy dù nhỏ nhoi đến đâu. Một lần khác y lại đòi ăn trứng vịt luộc, trại cũng đáp ứng. Tất cả sự nhân đạo của nhà nước, của trại giam dành cho phạm nhân là nhằm cho họ hồi cải để trở về với cuộc sống lương thiện dù chỉ trong một khoảnh khắc cuối đời. Nhưng cái thiện trước tiên là phạm nhân phải thấy hết tội lỗi, điều ác của mình thì mới sửa chữa được. Ở tên Vương, có tội nhưng y đã đổ lỗi cho kẻ đồng hành đã "xấu số", hoặc sau lần ấy, nếu y ra đầu thú, nộp vũ khí và không gây thêm những vụ án khác ở Hà Nội thì chắc chắn mức án mà tòa sơ thẩm đã tuyên có thể giúp hắn còn cơ hội trở lại với đời. Và chỉ đến trước giờ hành quyết, khi hội đồng thi hành án đọc quyết định bác đơn xin tha tội chết của y, y mới thực sự chới với. Bữa cơm nhân đạo được dọn ra, y chỉ ngắm nhìn và không lòng nào nuốt nổi, y đề nghị được nhắn nhủ về với mẹ, với anh em, vợ con và xin gia quyến tha thứ cho hắn - một con người đã đánh mất tính người. Ý nhắn nhủ người vợ bất hạnh rằng: "Em hãy gắng nuôi cho hai đứa con khôn lớn, dạy dỗ chúng nên người và đừng bao giờ theo con đường của bố".

Nhưng tất cả đó chưa phải là nguyện ước cuối cùng của kẻ tử tù. Vương đã có một nguyện ước trước khi chết, một nguyện ước mà chưa bao giờ nghe thấy của những tử tù trên thế gian này, kể cả trong các tác phẩm văn học: Nguyện ước được hôn giám thị trước khi chết. Tôi đã từng xem rất nhiều bộ phim có những cảnh giữa quản giáo và tử tù trước khi tử tù bị hành hình. Nhưng chưa bao giờ có một cảnh phim nào ấn tượng ghê gớm như cảnh tử tù Đào Văn Vương đã ôm chặt người giám thị và hôn lên má ông lần cuối cùng. Một yêu cầu tưởng chừng không thể cho phép y thực hiện. Bởi người giám thị này đã từng kỷ luật y về những hành vi hỗn xược với quản giáo, với giám thị, vi phạm nội quy buồng giam. Lúc ấy

Hội đồng thi hành án có nhiều người băn khoăn, tưởng y sẽ lợi dụng giây phút cuối cùng để làm những điều sai trái hoặc trả thù. Nào ngờ khi được Hội đồng thi hành án đồng ý, y đã ôm chầm và hôn lên má ông giám thị. Cái hôn cuối cùng của kẻ tử tù. Cả hội đồng và những người đứng gần đã chứng kiến giây phút sám hối của một tên tội phạm, nước mắt y giàn giụa, cả người y rung lên, những cơn nấc vì xúc động trước sự đối xử nhân đạo của cán bộ quản giáo, của giám thị, tấm lòng bao dung của người công an nhân dân đối với hắn. Thế là, trong những thời khắc cuối cùng của một kẻ sát nhân, phần người đã thức dậy. Lời cuối cùng y nói: "Tội của tôi đáng bị trừng phạt, tôi chỉ tiếc là không sớm nhận ra để không gây thêm tội ác".

Ở phương Tây, phút giây trước khi hành quyết tử tù, các quản giáo thường nói: "Chúa sẽ cứu rỗi linh hồn kẻ tội lỗi này" để làm cho linh hồn kẻ tử tù bớt đi sự sợ hãi, hoảng loạn và đau đớn. Nhưng sự ban phước lớn nhất cho tử tù Đào Văn Vương chính là nụ hôn của y dành cho người giám thị kia. Khi y hôn giám thị Bùi Đức Hưng thì cũng là lúc lòng y ngập tràn ánh sáng của ý thức sám hối và khát vọng làm người. Khi nhận ra tội lỗi của mình là lúc con người thanh thản nhất và cũng là lúc kẻ tội lỗi được tha thứ. Nụ hôn ấy vô tình gửi cho chúng ta một bài học: Chỉ có tình thương và chỉ có tình thương mới cảm hóa được con người. Mọi sự hằn học, thù hận chỉ đẩy con người bước sâu vào hằn học và thù hận mà thôi.

24 GIỜ TRUY LÒNG KẺ SÁT NHÂN

VĂN THỌ

Vụ giết người, cướp của đặc biệt nghiêm trọng xảy ra trên địa bàn huyện Kim Bảng, nhưng chỉ trong 24 giờ (kể từ khi nhận được tin báo) các điều tra viên thuộc Phòng Cảnh sát điều tra Công an tỉnh đã không quản đêm ngày điều tra, truy kích và bắt gọn hai đối tượng, thu hồi tang vật, kết thúc vụ án.

Ngày 22/8/1999, khoảng 6 giờ, một số người dân thôn Phương Lâm xã Văn Xá (Kim Bảng) trên đường đi chợ phát hiện thấy một người đàn ông chết dưới nước nằm sát mép bờ sông PK thuộc địa phận xã Văn Xá (sông PK trước đây là sông Đồng Lạc, phục vụ tưới, tiêu nước cho một số xã của huyện Kim Bảng qua hệ thống trạm bơm Quế ra sông Đáy). Hai tay nạn nhân còn bám vào những bụi cỏ ven bờ. Họ đã khênh xác nạn nhân lên bờ sau đó đi báo Công an huyện Kim Bảng.

Ngay sau khi nhận được tin, 10 giờ cùng ngày, Trung tá Đỗ Hùng Thắng - Trưởng phòng Cảnh sát điều tra cùng một nhóm điều tra viên thuộc Phòng Cảnh sát điều tra, các giám định viên thuộc Phòng Kỹ thuật hình sự Công an tỉnh có mặt tại hiện trường cùng với sự chứng kiến của các kiểm sát viên thuộc Viện kiểm sát nhân dân tỉnh tiến hành khám nghiệm

hiện trường và giải phẫu tử thi. Nạn nhân là người đàn ông trạc 50 tuổi không có giấy tờ tùy thân, giữa lưng có một vết đâm sâu 3cm chạm vào đốt sống lưng số 6. Trên đầu và trán có nhiều vết rách sặc, cổ nạn nhân có vết bầm tím theo hình vòng tròn. Từ dấu vết trên tử thi cho thấy: Nạn nhân và hung thủ có cuộc vật lộn ở trên bờ và dưới nước, nguyên nhân chính dẫn đến cái chết của nạn nhân do bị siết cổ xảy ra trong khoảng thời gian đêm 21 tháng 8. Nhóm khám nghiệm đã tiến hành mò, tìm dưới lòng sông ở khu vực phát hiện xác nạn nhân. Kết quả đã thu được một gọng kính râm đã mất mắt kính, một đôi dép lê xộp màu trắng, một chiếc dép nhựa màu nâu (kiểu dép Trung Quốc), một chiếc dép nhựa tiên phong bốn quai và đặc biệt là chiếc dao nhọn kiểu Thái Lan đã bị cong mũi dao.

Khu vực xảy ra án mạng khuất nẻo, xa dân cư. Trong quá trình khám nghiệm, nhiều người dân ở khu vực đã đến xem nhưng không có ai nhận ra người ở địa phương chứng tỏ nạn nhân không phải là người khu vực gần đây, đối tượng có thể thông thuộc địa bàn nơi này nên đã điều nạn nhân từ nơi khác đến đây để thực hiện hành vi giết người. Từ nhận định trên, các mũi trinh sát toả đi thu thập tin tức ở các khu vực phụ cận của huyện Kim Bảng và địa bàn thị xã Phủ Lý. Các điều tra viên được bà D ở gần thôn Văn Lâm - thị trấn Quế (Kim Bảng) cho biết: Khoảng gần 19 giờ ngày 21 tháng 8, khi đi chơi về bà có thấy một xe máy loại gì bà không biết chở ba người. Khi gặp bà, người lái xe dừng lại hỏi đường về thôn Phương Lâm sau đó quay lại nói với hai người thanh niên ngồi phía sau trạc trên 20 tuổi, cắt tóc ngắn kiểu đầu đinh: "Về đến đó các cậu phải trả thêm cho tớ 3.000 đồng". Hai thanh niên nọ đồng ý, cả ba người đi xe máy qua cầu rồi rẽ xuống dốc đê để về thôn Phương Lâm.

Từ kết quả khám nghiệm hiện trường và những thông tin ban đầu của vụ án, đồng chí Phạm Văn Chất - Phó Giám đốc Công an tỉnh phụ trách lực lượng Cảnh sát trực tiếp nhận định: Như vậy người đàn ông bị giết có thể làm nghề chở xe ôm. Đối tượng là người trong tỉnh thông thuộc địa bàn nên đã thuê chở chúng đến khu vực trên để giết lái xe, cướp tài sản. Có thể hung thủ không phải là loại lưu manh chuyên nghiệp vì nhát dao đâm sau lưng nạn nhân trúng vào sống lưng không đủ cướp đi sinh mạng ngay tức khắc. Chính vì vậy việc khoanh vùng, rà soát, dựng chân dung đối tượng gặp không ít khó khăn. Sau khi phân tích kỹ các tình huống, các chi tiết có liên quan đến vụ án, đồng chí Phạm Văn Chất trực tiếp chỉ đạo và giao nhiệm vụ cho các lực lượng: Cảnh sát điều tra, Cảnh sát hình sự, Công an thị xã Phủ Lý, Công an các huyện: Duy Tiên, Kim Bảng tập trung lực lượng rà soát, quản lý di biến động của các đối tượng trên địa bàn, đồng thời kiểm tra các khu vực trọng điểm ở Kim Bảng, thị xã Phủ Lý, Duy Tiên không để đối tượng lẩn trốn, mang tang vật đi tiêu thụ. Nắm tình hình, thu thập tài liệu ở các bến xe ôm để truy tìm tung tích người bị hại.

Phòng Cảnh sát điều tra dưới sự chỉ huy của Trung tá Đỗ Hùng Thắng - Trưởng phòng và gần như toàn bộ cán bộ, chiến sĩ được tung vào cuộc, không kể ngày đêm lẫn lộn ở các địa bàn gặp gỡ nhân chứng, thu thập tài liệu. Các điều tra viên được quần chúng nhân dân khu vực chợ Bầu (thị xã Phủ Lý) cho biết: Khoảng 17 giờ ngày 21/8 có hai thanh niên, một mặc áo sáng màu cao khoảng 1m70, tóc cắt ngắn kiểu đầu đinh cùng một thanh niên khác thấp hơn thuê một xe ôm mà nhiều người biết chắc đó là anh Thuấn, nhà ở Châu Sơn đã làm nghề xe ôm mấy năm nay ở khu vực này. Khi anh Thuấn chở hai thanh niên đến đây và dừng lại ở ghi chắn tàu phía

đường 1A, hai thanh niên vào chợ khá lâu cuối giờ chiều họ mới lên xe đi, nghe nói họ thuê anh chở đi Liêm Cần gì đó. Đến đây việc xác định tung tích nạn nhân không mấy khó khăn. Nạn nhân bị giết ở bờ sông PK chính là anh Lại Văn Thuấn, sinh năm 1952, thương binh hạng 2/4, trú tại xóm Bắc Sơn, xã Châu Sơn (Kim Bảng) làm nghề xe ôm chở khách. Chiếc xe anh Thuấn sử dụng là loại xe Angle80 biển kiểm soát 90F1- 4242.

Sáng 23/8, quần chúng nhân dân đã thông tin cho nhóm cán bộ điều tra tại khu vực thị xã Phủ Lý một nguồn tin quan trọng: Lê Văn Tú ở thôn Bầu Cừu xã Thanh Châu mới có một xe máy màu xanh còn mới để ở nhà. Đáng chú ý ngón tay giữa bàn tay phải của Tú bị thương phải quấn băng. Lập tức, tổ công tác tiến hành giám sát chặt chẽ khu vực nhà tên Tú và phát hiện: Lê Văn Tú hiện đang có mặt tại nhà. Tú có mái tóc cắt ngắn kiểu đầu đinh giống với mô tả nhận dạng của các nhân chứng. Trong nhà Tú dựng một xe cùng chủng loại với xe của anh Thuấn. Bằng linh cảm nghề nghiệp và sự quyết đoán, các điều tra viên ập vào nhà tên Tú tiến hành kiểm tra số máy, số khung của chiếc xe, hoàn toàn trùng hợp với chiếc xe trong hồ sơ đăng ký của anh Thuấn. Trong khi các điều tra viên vui mừng đã tìm được thủ phạm thì tên Tú mặt tái nhợt, lạng lẽ đưa tay vào còng số 8 theo các điều tra viên về phòng Cảnh sát điều tra. Trên đường dẫn giải, trước những lời lẽ sắc bén của các điều tra viên, Tú đã khai nhận cùng thực hiện hành vi giết người, cướp xe ôm còn có tên Quyết ở phố Lê Lợi, phường Minh Khai. Tổ công tác thuộc phòng Cảnh sát điều tra do đồng chí Phạm Mạnh Thường - Phó trưởng phòng trực tiếp chỉ huy có mặt ngay tại nhà tên Quyết và y cũng bị bắt khi đang ngủ trên gác xép tại nhà. Lúc đó là 11 giờ ngày 23/8/1999, vừa tròn 24 giờ kể từ khi

nhận được tin báo, lực lượng Cảnh sát điều tra đã lẫn lộn ở các địa bàn không kể ngày, đêm điều tra làm rõ và truy bắt gọn hai đối tượng của vụ án.

Thủ tục khám xét nhà ở của hai đối tượng gây án được tiến hành. Tại nhà tên Tú, các điều tra viên đã thu giữ một xe máy Angle80 là tang vật của vụ án cùng với thẻ bảo hiểm xe máy, giấy phép lái xe, thẻ thương binh mang tên anh Thuấn mà tên Tú giấu dưới gầm bàn uống nước, giỏ xe, biển số xe máy Tú đã tháo ra giấu dưới gầm giường.

Tại cơ quan Cảnh sát điều tra, hai đối tượng: Lê Văn Tú sinh năm 1982 trú tại thôn Bầu Cừu xã Thanh Châu, Nguyễn Văn Quyết sinh năm 1980 trú tại phố Lê Lợi - phường Minh Khai (thị xã Phủ Lý) đã khai nhận việc giết anh Lại Văn Thuấn để cướp xe ôm.

Tú và Quyết là bạn cùng làm nghề đi xây tự do, một vài lần Tú đến nhà Quyết chơi, Tú phát hiện anh Lại Văn Thuấn làm nghề chở xe ôm, mới mua xe Angle80 còn mới. Ở thời điểm này, đây là chiếc xe giá trị nhất trong giới hành nghề xe ôm ở thị xã Phủ Lý. Tú nảy ý định chiếm đoạt. Tú bàn với Quyết kế hoạch hành động. Chiều 21/8, Tú về nhà lấy dao Thái Lan mới mua dắt vào người và cùng Quyết tìm gặp anh Thuấn thuê chở chúng đi một số nơi ở Kim Bảng, anh Thuấn nhận lời nhưng lúc đó mới 17 giờ sợ còn sớm chúng lấy lý do vào chợ Bầu mua một số thứ. Anh Thuấn chờ ở khu vực ghi chắn tàu. Khi trời vừa chập choạng tối, hai tên yêu cầu anh Thuấn chở chúng đi. Vì anh Thuấn có biết tên Quyết nên cũng không thấy có điều gì e ngại. Anh Thuấn chở chúng qua lối cầu Phù Vân, qua xã Kim Bình và đi về hướng xã Đồng Hóa. Tới thôn Phương Lâm xã Văn Xá, Tú bảo anh Thuấn rẽ lên đường đê. Tú ngồi giữa giả vờ đánh rơi dép sau đó yêu cầu anh Thuấn dừng lại. Khi anh Thuấn vừa dừng xe, Tú rút

dao thủ sẵn trong người đâm anh Thuấn từ phía sau lưng. Bị đâm bất ngờ, anh Thuấn bỏ xe chạy ra phía bờ sông vớ được một chiếc bát vỡ để chống cự lại hai tên. Tên Tú đã cướp lại chiếc bát vỡ nhưng bị mảnh bát cửa đứt ngón tay giữa bàn tay phải. Anh Thuấn và hai tên tiếp tục vật lộn và cả ba rơi xuống sông. Tên Tú lấy chiếc bát vỡ đập liên tiếp vào đầu, trán anh Thuấn. Anh Thuấn một mình vẫn chống cự quyết liệt. Tên Quyết chạy lên lấy dây cao su đang chằng ở yên sau xe máy, tiếp tục nhả xuống cùng tên Tú xiết cổ anh Thuấn cho tới khi anh tắt thở. Hai kẻ giết người lục soát lấy hết giấy tờ trong người anh Thuấn. Chúng lên xe chạy về thị xã Phủ Lý. Trong lúc vật lộn với anh Thuấn, hai tên Tú và Quyết đã để lại hiện trường đôi dép lê xộp màu trắng, chiếc dép nhựa màu nâu, một con dao Thái Lan, một dây cao su.

*

Có thể nói đây là một vụ án nghiêm trọng xảy ra trên địa bàn trong những năm đầu mới tái lập tỉnh. Với các biện pháp nghiệp vụ sắc bén, với nỗ lực vượt bậc của cán bộ, chiến sĩ phòng Cảnh sát điều tra đã không quản ngại khó khăn, gian khổ, không kể đêm ngày chỉ sau 24 giờ đã điều tra, kết thúc vụ án, truy bắt gọn hai đối tượng, thu hồi tang vật. Với chiến công đó, cán bộ, chiến sĩ phòng Cảnh sát điều tra đã được các cấp, các ngành và quần chúng nhân dân khen ngợi.

24 NĂM GẮN BÓ VỚI NGHỀ

MINH XUYẾN

Đến Công an phường Lương Khánh Thiện (thị xã Phủ Lý) khi nói đến Đại úy Trần Thị Bích Loan, nhiều cán bộ, chiến sĩ, nhân dân và những khu phố chị phụ trách đều có nhận xét: "Chị là người luôn tận tụy với công việc". Để có được lời khen chân thành đó đối với một nữ Cảnh sát khu vực quả là không phải dễ dàng.

Sau khi tốt nghiệp trường Trung học Cảnh sát nhân dân, năm 1980 chị được nhận về công tác tại Công an phường Lương Khánh Thiện và phụ trách cụm dân cư số 3 gồm 9 tổ an ninh nhân dân. Đây là địa bàn phức tạp về an ninh trật tự. Là khu trung tâm của thị xã nên hàng quán, kiốt, nhà hàng Karaoke, trò chơi điện tử... "mọc" lên ngày càng nhiều, các tệ nạn xã hội, cờ bạc, trộm cắp, gây rối trật tự công cộng và tiêm chích ma túy có chiều hướng gia tăng. Từ thực tế đó, Đại úy Trần Thị Bích Loan đã tích cực tham mưu cho lãnh đạo Công an phường để từ đó đề xuất với cấp uỷ Đảng, chính quyền địa phương xây dựng kế hoạch triển khai có hiệu quả Nghị quyết 09/CP và chương trình quốc gia phòng chống tội phạm và tệ nạn xã hội. Đồng thời thông qua các buổi họp dân phố để lồng gán nội dung tuyên truyền, vận động nhân dân nâng cao ý thức cảnh

giác, tham gia đấu tranh phòng chống tội phạm, xây dựng các quy ước về an ninh trật tự, vận động 100% các cơ quan, gia đình trong khu vực không vi phạm các tệ nạn xã hội. Cùng với việc tham mưu cho cấp uỷ, chính quyền địa phương. Đại úy Trần Thị Bích Loan thường xuyên bám sát địa bàn, tìm hiểu đời sống nhân dân, lắng nghe ý kiến tâm tư nguyện vọng của họ, nghiên cứu kỹ những điều bức xúc nhân dân đặt ra để kịp thời phát hiện đấu tranh những biểu hiện tiêu cực. Nhờ vậy chị đã chiếm được cảm tình của dân, được nhân dân hết lòng giúp đỡ. Bất kể ngày cũng như đêm, nhà nào có chuyện vui buồn chị đều có mặt, ai có băn khoăn thắc mắc gì chị cùng phối hợp với ban bảo vệ dân phố để kịp thời tháo gỡ. Một trong những công việc mà chị dành nhiều thời gian công sức và cả sự kiên nhẫn đó là: "Công tác giáo dục quản lý những người đã vi phạm pháp luật", chị thường xuyên gặp gỡ những gia đình và bản thân những người có quá khứ lầm lỗi, những người trót lao vào con đường nghiện ma túy... động viên giúp đỡ họ từ bỏ lỗi lầm trở về với gia đình và cộng đồng xã hội.

Trong 24 năm làm Cảnh sát khu vực phụ trách địa bàn, Đại úy Trần Thị Bích Loan đã cùng với các ban ngành, đoàn thể, địa phương giáo dục cảm hoá giúp đỡ hàng trăm lượt đối tượng có quá khứ lầm lỗi trở thành người tiến bộ. Điển hình như trường hợp anh Vũ Bá Thắng, sinh năm 1973, số nhà 30, tổ 12B phường Lương Khánh Thiện, thị xã Phủ Lý. Do đua đòi ăn chơi nên Thắng đã nghiện ma túy, gia đình đã tìm mọi cách để quản lý nhằm cai nghiện cho Thắng, nhưng vẫn không thành công. Bằng tình thương, nỗi cảm thông và trách nhiệm của người Cảnh sát khu vực, Đại úy Trần Thị Bích Loan đã

gân gùì, động viên, an ủi Thắng và giúp đỡ Thắng cai nghiện. Chị đã cùng chính quyền, địa phương tìm công ăn việc làm phù hợp với Thắng. Đã hai năm nay, Thắng đã từ bỏ được ma túy, có công ăn việc làm, cuộc sống gia đình tương đối ổn định. Trường hợp em Nguyễn Văn Hiền, sinh năm 1982, ở tổ 8, phường Lương Khánh Thiện đã vi phạm pháp luật, thường xuyên bỏ nhà đi lang thang. Chị đã cùng với gia đình, nhà trường thường xuyên phối kết hợp giám sát, giáo dục cảm hoá động viên Hiền tiến bộ. Hiện nay, Hiền đang công tác trong lực lượng Quân đội nhân dân. Do làm tốt công tác nắm tình hình, quản lý giáo dục đối tượng, thanh thiếu niên hư, phạm pháp nên tình hình an ninh chính trị ở địa bàn chị phụ trách luôn được đảm bảo, số vụ phạm pháp hình sự hàng năm giảm đáng kể.

Khi được hỏi về yếu tố thành công của một nữ Cảnh sát khu vực là gì, chị Loan tâm sự: “Theo tôi đối với một Cảnh sát khu vực, muốn hoàn thành tốt nhiệm vụ trước hết phải bám sát địa bàn để nắm rõ được điều kiện, hoàn cảnh tâm tư tình cảm của từng hộ dân trong khu vực, phải gần gũi với nhân dân bằng tình cảm chân thành và tinh thần tận tụy với công việc, ý thức trách nhiệm phục vụ nhân dân.” Có như vậy, nhân dân mới tin tưởng và giúp đỡ tạo điều kiện để chị hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao.

Mặc dù hoàn cảnh gia đình chị còn gặp nhiều khó khăn, chồng chị hiện là Phó phòng Cảnh sát hình sự, anh thường xuyên xa nhà để cùng đồng đội đi theo những chuyên án điều tra, truy bắt đối tượng nhưng chị vẫn thu xếp công việc để làm tròn trách nhiệm của người Cảnh sát khu vực. Là con liệt sĩ, là con dâu cả trong gia đình, chị luôn là trung tâm đoàn kết trong gia đình của cả hai bên nội ngoại và luôn được

mọi người tin yêu mến phục. Hai con trai của chị hiện đang theo học các trường Đại học và Cao đẳng.

Với những thành tích xuất sắc của một nữ Cảnh sát khu vực, 8 năm gần đây 4 lần thi Cảnh sát khu vực cấp tỉnh và thị, cả 4 lần chị đều đạt giải với 3 giải nhất và 1 giải ba. Nhiều năm liên tục chị đạt danh hiệu chiến sĩ thi đua cấp cơ sở và được các cấp khen thưởng. Nhưng điều mà chị hạnh phúc nhất là sự tin yêu của cán bộ và nhân dân trong khu phố do chị phụ trách. Đó chính là phần thưởng vô cùng quý báu, động viên khích lệ chị vượt qua khó khăn, hoàn thành xuất sắc mọi nhiệm vụ được giao.

NGÀY TÀN CỦA NHỮNG GÃ PHÙ THUY THỜI HIỆN ĐẠI

MINH SON

Trong căn nhà cấp 4, nằm sát ngay cạnh đường qua lại ở thôn Lê Lợi, xã Châu Sơn - thị xã Phủ Lý của Phạm Văn Hoàng, sinh năm 1969, thời gian gần đây có nhiều biểu hiện khác thường, đặc biệt ngày 12-13/10/2003 khi có khách ra vào Hoàng đều vội vàng nhanh chóng, cẩn thận đóng kín cửa. Từ nhiều nguồn tin của quần chúng nhân dân và "cơ sở" của ta, các trinh sát đã xác định đây là một ổ bạc lớn, có nhiều đối tượng từ các huyện lân cận đến tham gia đánh bạc và chắc chắn bọn tổ chức đánh bạc sử dụng phương tiện kỹ thuật hiện đại để lừa bịp, cho nên các con bạc đến đây đều dốc túi sau vài tiếng đồng hồ.

Sau khi lập phương án đấu tranh, các đồng chí trong tổ chuyên án lên sơ đồ tính kỹ các đường ra, lối vào. Ngay đầu giờ sáng ngày 13/10/2003 các mũi tiến công đã mai phục toàn bộ căn hộ cấp bốn của Hoàng, khi mọi hoạt động của nhân dân xung quanh vẫn diễn ra êm ả. Đợi cho các con bạc lần lượt đến đông đủ và cũng là lúc cánh cửa nhà Hoàng khép chặt, bắt đầu cho một cuộc sát phạt lẫn nhau, các Đội Cảnh sát điều tra, cảnh sát hình sự, Ma tuý và dưới sự chỉ đạo trực tiếp của Trung tá Ngô Kim Thành - trưởng Công an thị xã Phủ Lý, bằng các biện pháp nghiệp vụ, đúng 11 giờ các lực lượng công an tiến

hành phá án. Khi cánh cửa nhà tên Hoàng bất ngờ bật mở cũng là lúc các con bạc đang say sưa tổ chức đánh bạc dưới hình thức sóc đĩa hiện ra.

Tại hiện trường, cơ quan công an đã thu giữ 1 bát sứ, 4 quân bài (với 2 mặt vàng, trắng) được cất từ vỏ bao thuốc lá vinataba, 1 bộ máy thu, phát tín hiệu có màn hình, 2 điện thoại di động, 11.792.000 VNĐ và một số tang vật phục vụ cho việc đánh bạc. Qua kết quả điều tra, xác định trong 21 đối tượng, có mặt tại hiện trường, có 13 đối tượng trực tiếp tham gia đánh bạc và tổ chức đánh bạc còn 8 đối tượng ngồi xem và phục vụ cho việc đánh bạc. Và căn cứ vào tài liệu điều tra đã xác định: Tên Phạm Văn Hoàng, sinh năm 1969 (chủ nhà), Đào Xuân Trường, sinh năm 1962 trú ở phường Ngô Quyền, thị xã Bắc Giang, tỉnh Bắc Giang (kẻ đã có 10 năm tù về tội trộm cắp tài sản và mang phương tiện kỹ thuật đánh bạc về Hà Nam), tên Dương Thành Vương, sinh năm 1973, trú ở Thanh Hải - Thanh Liêm - Hà Nam (có 1 tiền sự về tội đánh bạc) và Hoàng Văn Thuấn, sinh năm 1972, ngụ tại thị trấn Kiện Khê - Thanh Liêm - Hà Nam đã cấu kết với nhau dùng máy để lừa bịp những người chơi sóc đĩa tại nhà Hoàng.

Trước những bằng chứng không thể chối cãi, bọn chúng đã khai nhận các thủ đoạn tinh vi để lừa bịp khi đánh bạc. Tên Hoàng có nhiệm vụ mang bát, đĩa tạo sự khách quan cho các con bạc sử dụng và thu tiền hồ của con bạc mỗi lần vào chơi là 10.000 VNĐ, tên Trường chuẩn bị phương tiện dùng cho việc đánh bạc gồm: 1 máy thu, phát tín hiệu; 1 máy phát rung, 2 máy thu rung; 1 bát sứ dưới đáy bát được gắn đặt 1 máy camera siêu nhỏ thu phát, phía sau của tròn bát có 2 chấm nhỏ là đầu dây nguồn camera dùng để nạp điện khi cần thiết và 7 chiếc kim dùng để nạp điện cho camera, nạp xong bọn chúng dùng kem đánh răng bít vào tròn bát để xóa 2 đầu dây. Hai tên

Vương và Thuấn có nhiệm vụ cầm cái, cò mỗi nhằm thu hút các con bạc đánh theo, mỗi tên 1 máy thu rung ngồi trực tiếp đánh bạc. Trong suốt quá trình đánh tên Trường ngồi dấu mặt trong buồng cách nơi đánh bạc chừng 4-5 m, được tên Hoàng nguy trang rất kín đáo để điều khiển máy phát tín hiệu và có một màn hình siêu nhỏ được cắm trực tiếp với máy thu tín hiệu. Khi tên cầm cái xóc bát máy camera đặt dưới tròn bát (được tráng một lớp men) sẽ có tác dụng thu hình ảnh 4 quân bài trong lòng đĩa và tên Trường quan sát màn hình để xác định các con bài sắp hoặc ngửa sẽ bấm máy rung phát tín hiệu cho Vương và Thuấn, theo quy ước của bọn chúng nếu rung một lần là lẻ, 2 lần là chẵn và ngược lại tùy theo từng cuộc chơi. Tên cò mỗi đánh chẵn hoặc lẻ ngược lại với tên cầm cái và đánh với số tiền lớn hơn nhằm thu hút các con bạc đánh theo, trong trường hợp con bạc đánh trùng quân bài trong lòng bát với số tiền lớn chúng sẽ lôi kéo các con bạc “cân làng” hộ chúng và chịu mất số tiền rất nhỏ, nếu đánh sai tên cầm cái mở bát và thu luôn tiền làng... Từ lời khai của Hoàng, Trường, Vương, Thuấn thì nguồn điện trong camera chỉ sử dụng được trong 3 tiếng, nên khi các con bạc khát nước đến chơi chúng giao hẹn chỉ đánh trong 3 giờ với lý do là sợ bị Công an phát hiện và thường tổ chức đánh bạc từ 10 đến 12 giờ rồi giải tán nhanh chóng. Cơ quan chức năng nhận định, chiếc camera bí mật đã được đặt trong đáy bát từ khi sản xuất. Chúng khai mua bộ thiết này của một người lạ mặt tại cửa khẩu Tân Thanh - Lạng Sơn.

Chỉ tính trong ngày 12/10/2003, bọn chúng đã thắng được các con bạc 11 triệu đồng và ngày 13/10/2003 thì bị lực lượng Công an thị xã Phủ Lý bắt quả tang.

Được biết trước đó trong vụ án Năm Cam, khi các lực lượng Công an triệt phá các sòng bạc của tên trùm xã hội đen Năm Cam đã phát hiện những nơi trong sòng bạc của chúng đều

được lắp đặt máy camera siêu nhỏ kiểu này trong tổ chức đánh bạc để lừa bịp các con bạc, có những con bạc thua đậm đến hàng tỷ đồng. Nhưng đây là hình thức thủ đoạn tinh vi, lừa đảo trong đánh bạc mới xuất hiện trên địa bàn Hà Nam, các lực lượng Công an thị xã Phủ Lý đã kịp thời phát hiện và bắt giữ. Để kiểm tiền, những kẻ đánh bạc thời này đã dùng cả phương tiện khoa học kỹ thuật vào cuộc chơi. Chúng quả là những gã phù thủy thời hiện đại. Nếu lực lượng Công an không kịp thời phát hiện và phá tan những sòng bạc “ma quỷ” như thế thì không biết bao con bạc sẽ ném hết tiền bạc, nhà cửa, tài sản vào cái lò thiêu của những canh bạc như thế. Rồi biết bao gia đình sẽ rơi vào cảnh tan nát, vợ chồng ly tán.

Ngay sau khi bị lực lượng Công an triệt phá và làm rõ những thủ đoạn tinh vi dùng kỹ thuật hiện đại để đánh bạc, các con bạc rất uất ức, phẫn nộ và họ cũng cảm ơn Công an, có con bạc đã thốt lên: “Nếu không có các anh thì trong mấy ngày sau bọn em sẽ mất hết tài sản trong gia đình và thậm chí bán cả nhà đất khi bị thua để hồng gở lại những canh bạc trước. Rất cảm ơn các anh!”

NHỮNG KẺ ĐEO MẶT NẠ

NGUYỄN MẠNH HÀ

Ghi theo lời kể của đồng chí Lê Huy Diệu

Năm 1952, tôi vào ngành Công an và được đảm nhận nhiệm vụ ở bộ phận Bảo vệ chính trị, trực tiếp hoạt động trong vùng tạm chiếm ở Lý Nhân, Duy Tiên, Bình Lục. Những năm tiếp theo tôi làm công tác bảo vệ chính trị và bốn năm trực tiếp chiến đấu trong chiến trường miền Nam, tham gia tổng công kích, tổng khởi nghĩa tại Huế tết Mậu Thân năm 1968.

Suốt 35 năm tôi đã công tác ở nhiều lĩnh vực, nhiều đơn vị khác nhau, từ một cán bộ trinh sát đến khi được đề bạt đảm nhiệm các chức vụ: Trưởng Công an huyện Kim Bảng, Kim Thanh, Duy Tiên. Trong quá trình công tác có biết bao sự kiện, kỷ niệm tôi và đồng đội đã chiến đấu trên mặt trận bảo vệ an ninh trật tự. Một trong những sự kiện đó là việc xác minh, làm rõ những con người cụ thể, những tên giả danh để hoạt động gián điệp chống phá cách mạng, gây rối trật tự an ninh... Cho đến bây giờ trên dưới 30 năm nhưng những câu chuyện đó vẫn còn in đậm trong ký ức tôi.

Đứa con "ngoan"

Nguyễn Thị Vận ở thôn Phù Vân - xã Phù Vân - huyện Kim Bảng lấy chồng là người Hoa. Hai vợ chồng bán thuốc bắc ở thị trấn Quế (Kim Bảng). Năm 1962 Vân cùng chồng, con về Trung Quốc sinh sống. Sau 10 năm ở quê chồng, năm 1972 giữa lúc đế quốc Mỹ leo thang bắn phá miền Bắc, thị Vận từ Trung

Quốc về Việt Nam thăm họ mạc và ở lại chơi 1 tháng. Năm 1973, Vận cùng con út là Hoàng Hữu Nam về quê chơi (như Vận thường nói với dân làng) Nam khoảng ngoài 20 tuổi người cao to, đẹp trai. Trong thời gian này Vận cho con trai nhận làm con nuôi một ông bác họ ở thôn Thanh Lộn - xã Thanh Sơn - huyện Kim Bảng và để Nam ở lại quê hương với mục đích: Cho cháu gần gũi họ mạc, làng xóm đồng thời cũng muốn góp một phần nhỏ bé để tham gia xây dựng quê hương...

Ở với ông bác họ Nam chịu khó làm ăn, cùng thanh niên ở quê đi lao động trong hợp tác xã. Nam luôn tỏ ra ngoan ngoãn, lịch sự và không nề hà việc gì kể cả cuốc đất, nhổ mạ, đập lúa v.v... Nhiều cô gái cùng trang lứa trong đội sản xuất quý mến, có một vài cô đã thâm yêu trộm nhớ nhưng Nam chưa nhận lời yêu ai. Nam còn biết chữa bệnh. Những bệnh thường gặp như: thương hàn, cảm cúm, Nam sẵn sàng đến cứu chữa. Nam luôn giúp đỡ người bệnh mà không lấy tiền của ai bao giờ. Ban ngày đi lao động, tối về học tiếng Việt, nên chỉ sau một năm Nam đã đọc, viết và nói thạo tiếng Việt Nam, từ đó Nam được bà con xóm làng quý mến. Chính quyền địa phương đã nhập khẩu cho Nam, ai cũng nghĩ rằng Nam đã là người Việt Nam.

Trong đợt tổng kiểm tra hộ khẩu, tôi trực tiếp xuống kiểm tra ở xã Thanh Sơn, phát hiện trường hợp Hoàng Hữu Nam. Tôi thấy có những dấu hiệu nghi vấn: liệu Nam có phải là con trai của Nguyễn Thị Vận? Tại sao cả nhà Nam ở Trung Quốc mà chỉ có Nam từ Trung Quốc trở lại Việt Nam? Tôi đã trực tiếp xác minh ở các khu vực Phù Vân, thị trấn Quế là những nơi mà trước đây vợ chồng Nguyễn Thị Vận sinh sống, kiểm tra từ năm sinh và những đặc điểm cần thiết qua những người biết về gia đình Nam. Cuối cùng tôi đã đủ chứng cứ kết luận: Nam không phải là con trai của thị Vận mà thực chất là người Hoa sang Việt Nam thông qua con

đường hồi hương. Thị Vận cho Nam nhận làm con đẻ Nam ở lại Việt Nam lâu dài với mục đích là hoạt động cho một cơ quan tình báo nước ngoài.

Sau khi thực hiện lệnh bắt Hoàng Hữu Nam, tôi hỏi y: “Anh có biết vì sao anh lại bị bắt không?” Nam trả lời: “Tôi biết trước sau thế nào tôi cũng bị bắt”.

Thương binh không có vết thương

Đầu năm 1976, Công an huyện Kim Bảng nhận được tin báo từ Công an xã Đại Cương: Tại nhà anh T ở thôn Thịnh Đại có một thương binh không rõ từ đâu đến gây gỗ, đập phá và đe dọa giết vợ chồng anh T. Nhân dân khu vực đến xem nhưng không ai dám can ngăn.

Các đồng chí Công an huyện, Công an xã đã đến nhà anh T. Khi biết Công an có súng tên “thương binh” càn hung hổ. Y cầm chiếc radio mang theo đập xuống nền nhà sau đó lấy chân dẫm nát, rồi phanh ngực lớn tiếng: “Bắn đi, các ông bắn đi, ta đã từng chỉ huy đốt nhà trùm (Chiếc dài ở thời điểm đó là tài sản khá lớn mà ít người có) xứ ở Bút Sơn, phá san bằng trạm thuế ở Năng Tĩnh - Nam Định, đánh chiếm Quân y viện 5 và Bộ chỉ huy quân sự, Ty Công an Ninh Bình...”

Trước tình hình trên, tôi trực tiếp xuống xem xét để giải quyết. Tôi bàn với chính quyền địa phương, dùng lực lượng Công an xã áp tải y về Ủy ban nhân dân xã để làm rõ. Sau khi lập biên bản, xem xét hành lý mang theo của tên “thương binh”, trong ca táp da có 1 con dao găm, 1 giấy chứng nhận thương binh mang tên Nông Văn Thìn bị mổ, cắt 2 khúc ruột, 1 tấm ảnh phía sau có ghi tên Lục Quốc Hỷ ở thị trấn Trùng Khánh (Cao Bằng), 2 tờ phiếu vải 4m, 1 cửa Lạng Sơn, 1 cửa Cao Bằng. Tôi chợt nảy ra suy nghĩ kiểm tra nhanh xem y có đúng là “thương binh” không. Nếu là thương binh thì tìm hiểu nguyên do, giải thích, thuyết phục. Nếu giả danh thương binh để gây rối thì phải bắt xử lý và làm rõ. Trong lúc

làm việc, hỏi han về sự việc, tôi vỗ vai sau đó như tình cờ tôi kéo áo của y để kiểm tra xem có vết mổ bụng hay không. Mặc dù y cố tình che đậy mỗi khi tôi chạm vào vạt áo của y. Thế rồi áo cũng được tôi kéo lên, bụng y không hề có vết mổ. Như vậy, chắc chắn y không phải là thương binh. Tôi đã quyết định lập biên bản và bắt khẩn cấp tên giả danh thương binh đưa về Công an huyện để làm rõ.

Qua điều tra xác minh, qua đấu tranh khai thác, kẻ giả danh thương binh đã phải khai nhận, tên thật là Lục Quốc Soóng là Hoa kiều thường trú tại thị trấn Trùng Khánh (Cao Bằng). Soóng được Công an nước ngoài đào tạo làm gián điệp, Soóng đã đi Thái Lan, Lào, Campuchia sau đó sang miền Nam Việt Nam và ra miền Bắc hoạt động gián điệp. Y đã lấy cấp được thẻ thương binh, giấy chứng nhận thương binh của Nông Văn Thìn, người dân tộc Dao để che đậy hoạt động. Trong thời gian y đến trú chân ở thị trấn Đông Văn (Duy Tiên) nhằm gây dựng cơ sở để hoạt động gián điệp, y thường vào chợ Đại ăn uống và có quen chị C (là vợ liệt sĩ), bán hàng ăn ở chợ. Thấy chị C còn trẻ, xinh đẹp, y dụ dỗ và khoe khoang thương binh đồng thời ngỏ lời nhận lấy làm vợ. Khi nghĩ rằng y là thương binh nên chị C đã lợi dụng y đến trả thù vợ chồng anh T (cùng ở xã Đại Cương) vì trước đó khi C và T có quan hệ nam nữ trong đó khi T đã có vợ.

Trong cuộc đời này, cái ác nhiều khi mang gương mặt thiện. Đó là những vỏ bọc mà bọn tình báo, gián điệp thường dùng để che đậy tâm địa xấu xa của chúng. Nhiệm vụ của các cán bộ, chiến sĩ công an là phát hiện ra những mưu đồ đen tối của kẻ địch ẩn náu sau những gương mặt thiện kia. Cả hai tên giả danh trên đều hoạt động gián điệp đã được phát hiện, xác minh làm rõ và truy bắt kịp thời góp phần giữ vững an ninh chính trị và trật tự an toàn xã hội.

THÚ DỮ HẾT ĐƯỜNG CHẠY

NGUYỄN TRỌNG TẠO

Từ khi có chỉ thị 135 của Hội đồng Bộ trưởng về đẩy mạnh nhiệm vụ giữ gìn an ninh trật tự, cuộc tiến công vào các loại tội phạm ở khắp mọi miền đất nước được mở ra. Vào thời điểm này, tại huyện Bình Lục, hào khí của tiếng trống Bô Đề năm xưa như vọng lại, thôi thúc quần chúng nhân dân cùng các lực lượng Công an, quân đội, lực lượng an ninh quốc phòng ở các thôn xóm, đường phố, cơ quan xí nghiệp, trường học... đồng loạt ra quân. Ngay những ngày đầu đã có hàng chục tên tội phạm, có cả những tên đang có lệnh truy nã đã bị tóm cổ, những tụ điểm phức tạp về an ninh trật tự cũng dần dần được giải quyết, đem lại cuộc sống bình yên cho nhân dân. Thế nhưng cũng có một con thú, với mưu ma chước quỷ nên y vẫn lọt lưới và liên tiếp gây án ở các địa bàn giáp ranh của Bình Lục, Lý Nhân, Duy Tiên và thị xã Phủ Lý và sau đó y đã di động đến địa bàn một số tỉnh bạn để hoạt động. Đó là tên Đỗ Văn Hằng ở xã Bình Nghĩa - huyện Bình Lục.

Vào một ngày cuối tháng 7 năm 1990, tên Hằng lần mò về quê. Trời vừa xẩm tối y lẩn khuất bên một lùm cây ở đường cái, cùng lúc đó, anh Huy người cùng xã là bộ đội nghỉ phép, khi đi thăm người nhà ở xã bên cạnh về, tên Hằng đã nhảy ra cản đường, anh Huy đã khuyên giải y tránh ra để

anh đi, lập tức tên Hằng rút lê đâm anh Huy liên tiếp ba nhát. Đâm xong y còn vỗ ngực nói: “Từ nay thì nhớ mặt Hằng Tý nhé”. Trước đó, y vào nhà anh Vịnh ở thôn Quan Trung để bắt trộm lợn, bị anh Vịnh chống cự, y dùng lê đâm anh Vịnh trọng thương rồi bỏ chạy... Những người bị hại và bà con cùng thôn xóm đều biết rõ về gia đình y, không phải chỉ y đã nếm “Cơm cân” mà cả bố đẻ, chị gái và hai em trai của y cũng đã lần lượt vào nhà đá.

Khi biết tên Hằng xuất hiện ở Bình Lục, Công an huyện và xã đã treo giải cho lực lượng nào bắt được y. Tối ngày 22 tháng 8 năm 1990, tại xã Văn Lý - huyện Lý Nhân có văn công về biểu diễn, bầu trời trong xanh và dịu mát, nhân dân Văn Lý và những nơi lân cận nô nức kéo nhau về địa điểm biểu diễn. Cùng lúc đó quần chúng báo tin tên Hằng và một số kẻ lạ mặt cùng đi với hắn cũng đang tiến về sân bãi nơi văn công chuẩn bị mở màn. Công an xã Văn Lý và một số cán bộ, chiến sĩ hình sự Công an huyện Lý Nhân đã kịp thời triển khai phương án bắt tên Hằng. Vòng vây ngày càng thắt chặt. Vào khoảng 22 giờ, khi mọi người đang chăm chú xem biểu diễn, đèn chiếu sáng tập trung chiếu lên sân khấu, để lại phía dưới sân khấu hàng ngàn khán giả, lực lượng vây bắt không nhận rõ mặt tên Hằng. Lúc này, có một số “thanh niên” có người cởi trần, như có ý di động để tìm một người nào đó, tên Hằng lúi dúi ra phía cổng sân bãi và tháo chạy. Đoàng! Một phát súng chỉ thiên nổ, xé tan bầu không khí êm dịu của buổi biểu diễn, trong sân bãi nhiều người xô đẩy nhau nhưng họ chưa định hình xem chạy về hướng nào. Đồng chí Ngô Duy Dền - Phó chủ tịch, trưởng Công an xã hô bà con bình tĩnh để lực lượng Công an bắt tên tội phạm. Lực lượng đuổi theo tên Hằng đã vô hụt. Y luôn vung lưới lê đâm lại những người đuổi theo, thấy không thể thoát được, tên Hằng rút quả lựu đạn mở

vịt Liên Xô vung lên, nhưng y không rút được chốt vì một tay cầm lê đã bị đồng chí Ngô Duy Dền tóm được. Y định đưa quả lựu đạn lên mồm để dùng răng rút chốt nhưng đã quá muộn, ba đồng chí Công an huyện và đồng chí Bài Công an xã đã quật ngã và ghì chặt lấy người y. Tên Hằng hung hăng tuyên bố “Sẽ cùng chết”. Y đập quả lựu đạn xuống mặt đường, quả lựu đạn bửa đôi theo chiều ngang, nhưng vì chưa rút chốt và vì vướng sợi dây cao su buộc ở mỏ vịt từ trước nên lựu đạn không nổ. Cùng lúc đó, anh Quyền, nhân viên đoàn văn công và số đông quần chúng khép thành vòng vây nên đồng bọn của tên Hằng không dám nhảy vào đánh tháo cho y. Bất xong tên Hằng, các đồng chí Công an huyện, Công an xã mới biết mình bị thương. Đồng chí Nguyễn Đình Bình bị đâm 2 nhát xuyên qua bắp tay trái, đồng chí Đỗ Văn Thịnh bị đâm 2 nhát qua bắp tay và khuỷu tay trái, đồng chí Trần Thanh Bài bị đâm xuyên gót chân trái.

Khi nghe tin Công an xã Văn Lý và Công an huyện Lý Nhân bắt được tên Hằng- con thú dữ, trên 30 đoàn đại biểu và cá nhân ở hai huyện Bình Lục và Lý Nhân đã đến Bệnh viện huyện và Công an huyện Lý Nhân thăm hỏi, tặng quà cho những đồng chí đã dũng cảm chiến đấu, bị thương trong khi bắt tên tội phạm nguy hiểm. Đặc biệt có cụ Nguyễn Thị Hậu 77 tuổi, mẹ của 2 liệt sĩ ở thị trấn Vĩnh Trụ cũng tới thăm và tặng quà. Giám đốc Công an tỉnh đã kịp thời khen ngợi và đề nghị các cấp khen thưởng các tập thể, cá nhân có thành tích xuất sắc. Đồng thời có quyết định thăng cho đồng chí Đỗ Văn Thịnh Công an huyện Lý Nhân từ Thiếu úy lên Trung úy, đồng chí Nguyễn Đình Bình từ Thượng úy lên Đại úy.

ĐIỀU TRA, TRUY BẮT ĐỐI TƯỢNG CƯỚP TIỆM VÀNG Ở THỊ XÃ BẮC GIANG

VŨ VĂN THỌ

Chiếc xe ô tô du lịch bị cháy ở Kim Bình

Khoảng 21 giờ ngày 22/10/2002, Công an tỉnh nhận được tin báo: Tại đoạn đê sông Đáy thuộc địa phận thôn Phù Lão xã Kim Bình (Kim Bảng) có một xe ô tô bị đốt cháy. Đại tá Phạm Văn Chất - Giám đốc Công an tỉnh trực tiếp chỉ đạo các lực lượng Cảnh sát điều tra, Cảnh sát hình sự, Kỹ thuật hình sự, kịp thời có mặt tại hiện trường tiến hành khám nghiệm, điều tra.

Tại hiện trường chiếc xe ô tô du lịch 4 chỗ ngồi đã bị cháy toàn bộ phần sơn, nhựa và đệm mút, chỉ còn lại khung sườn, máy móc đen nham nhở. Đây là loại xe TOYOTA - CRONA. Xe không biển số. Đáng lưu ý ngoài chiếc xe bị cháy không có dấu hiệu có tài sản khác bị cháy kèm theo, không có người bị hại. Mở rộng khám nghiệm ở khu vực xung quanh không có dấu vết gì liên quan đến vụ cháy. Hiện trường vụ cháy trên đoạn đê sông Đáy, xa khu vực dân cư, lại xảy ra trong đêm tối nên rất khó khăn cho công tác điều tra. Từ tài liệu ban đầu của vụ cháy, đồng chí Giám đốc Công an tỉnh nhận định và chỉ đạo các lực lượng: Rất có thể đây là vụ cố ý huỷ hoại tài sản hoặc liên quan đến vụ cướp nào đó ở các tỉnh bạn. Đối tượng có thể là người Hà Nam hoặc có mối quan hệ với các

đối tượng nào đó ở Hà Nam nên sau khi gây án đã đi xe về Hà Nam tiêu huỷ. Việc điều tra bắt đầu từ xác minh, làm rõ chiếc xe bị cháy và những vấn đề liên quan.

Qua xác minh ở nhiều địa chỉ theo số máy, số khung của chiếc xe ô tô bị cháy, chỉ sau một ngày, phòng Cảnh sát điều tra Công an tỉnh đã xác định được đó là xe taxi, biển kiểm soát 29S-0283 của xí nghiệp cổ phần taxi Hà Nội. Lái xe là Nguyễn Đức Thịnh sinh năm 1976, trú quán tại 23 Phan Chu Trinh - Hà Nội. Khi làm việc với điều tra viên, lãnh đạo xí nghiệp cổ phần taxi cho biết: Khoảng 13 giờ 30 phút ngày 20/10, anh Thịnh điện báo cho trung tâm điều hành đăng ký chở khách từ Hà Nội đi Lạng Sơn. Đến 23 giờ cùng ngày thì mất liên lạc. Hiện nay xí nghiệp cùng gia đình anh Thịnh chưa rõ anh Thịnh đang ở đâu.

Vụ cướp tiệm vàng thị xã Bắc Giang

Trưa ngày 22/10/2002, các đường phố ở thị xã Bắc Giang đã vắng người và phương tiện qua lại. Nhiều nhà dân đã đóng cửa để nghỉ trưa. Khoảng 12 giờ vợ chồng chủ tiệm vàng Ngọc Anh đang sắp xếp lại những đồ trang sức cùng tiền, vàng sau một buổi bán hàng, một xe ô tô du lịch 4 chỗ ngồi màu trắng dừng lại trước cửa hàng. Bất ngờ hai đối tượng từ trong xe bước ra, đầu đội mũ bảo hiểm áp vào. Một tên lăm lăm trên tay khẩu súng dài được bọc bằng ống tay áo màu xanh chỉ còn để hở nòng súng màu đen. Tên còn lại tay nắm chặt một quả lựu đạn. Chúng uy hiếp và cướp đi một lượng lớn vàng và đồ trang sức (ước tính khoảng 50 cây vàng) sau đó lên xe ô tô chạy về phía Hà Nội trong khi các nhà dân ở khu vực không hay biết gì, vợ chồng chủ tiệm vàng Ngọc Anh vẫn chưa hết hoảng loạn và sợ hãi. Vụ cướp táo tợn trên xảy ra giữa thanh thiên bạch nhật ở trung tâm thị xã đã gây xôn xao dư luận.

Ngày 23/10/2002, Tổng cục Cảnh sát nhân dân và Cục Cảnh sát điều tra Bộ Công an đã điện cho Công an các tỉnh Bắc Ninh, Hà Tây, Hưng Yên, Hà Nam... thông báo nội dung vụ cướp trên, đồng thời chỉ đạo Công an các địa phương kịp thời phối hợp với Công an Bắc Giang điều tra, truy bắt đối tượng.

Từ chiếc xe máy màu đỏ xuất hiện ở hiện trường vụ cháy...

Ngay sau khi nhận được điện của Tổng cục Cảnh sát nhân dân, đồng chí Giám đốc Công an tỉnh Phạm Văn Chất đã nhận định và chỉ đạo cơ quan Cảnh sát điều tra: Chiếc xe ô tô du lịch bị đốt cháy ở Kim Bình có thể là xe mà đối tượng dùng trong quá trình tổ chức cướp tiệm vàng Ngọc Anh ở thị xã Bắc Giang. Đối tượng có thể là người địa bàn khác có mối quan hệ với người Hà Nam. Việc điều tra phải bắt đầu từ hiện trường và những vùng phụ cận. Đối tượng gây án có thể vẫn đang lẩn khuất trên địa bàn Hà Nam. Các lực lượng Cảnh sát hình sự, Cảnh sát khu vực, Công an các phường tập trung rà soát các ổ nhóm, đối tượng hình sự đồng thời kết hợp kiểm tra các khách sạn, nhà nghỉ, quán trọ dọc tuyến giao thông thuộc địa bàn Kim Bảng, thị xã Phủ Lý, Duy Tiên không để đối tượng ẩn náu và lẩn trốn. Đồng thời đồng chí Giám đốc đã trực tiếp sử dụng cơ sở nghiệp vụ của mình kết hợp với trình sát lần tìm và tiếp cận các đối tượng hình sự, đặc biệt lưu ý những ổ nhóm lưu manh chuyên nghiệp, những đối tượng có tiền án, tiền sự, tội giết, cướp trên địa bàn từ Hà Nam đến Bắc Giang. Điều tra xác định đối tượng gây ra vụ cướp ở Bắc Giang và truy tìm lái xe taxi hiện đang ở đâu hay đã bị giết. Nếu giết thì chúng giấu xác nạn nhân ở khu vực nào? Sau 2 ngày kể từ khi vụ cháy xảy ra, bằng các biện pháp nghiệp vụ và được sự giúp đỡ của quần chúng nhân dân, các điều tra viên đã phát hiện: Trong khoảng thời

gian trước khi xe ô tô bị cháy có một chiếc xe máy màu đỏ, bán theo sau chiếc ô tô du lịch 4 chỗ ngồi đi về phía Kim Bình. Trong lúc xe ô tô bị cháy, chiếc xe máy màu đỏ dừng cách xe ô tô khoảng 5m, đầu xe quay ngược lại. Sau đó có hai đối tượng đi xe máy trên về phía Phủ Lý. Từ các nguồn tin trên, các điều tra viên không quản ngày đêm điều tra, xác minh, truy tìm chủ của chiếc xe máy màu đỏ. Đến ngày 11/11, cơ quan Cảnh sát điều tra đã xác định chiếc xe máy màu đỏ xuất hiện tại hiện trường vụ cháy chính là chiếc xe City100, biển kiểm soát 64F2-8763 đang để tại trạm 401 (trạm trung chuyển buôn bán hàng nông sản của một số tư nhân) đóng cạnh quốc lộ 1A thuộc địa bàn xã Tiên Tân (Duy Tiên) do Nguyễn Thành Thắng sinh năm 1975 ở Hạ Vi, xã Nhân Chính (Lý Nhân) là người hiện đang sử dụng. Nguyễn Thành Thắng được "mời" đến cơ quan Cảnh sát điều tra để làm rõ.

... Đến xác định đối tượng vụ cướp

Tại trụ sở phòng Cảnh sát điều tra Công an tỉnh, sau những lần khai báo quanh co, khi điều tra viên hỏi về sự xuất hiện của Thắng ở gần khu vực xe ô tô bị đốt cháy tối 22/10, Nguyễn Thành Thắng đã khai nhận: Ngày 22/10, Thắng đang ở trạm 401. Khoảng 18 giờ tên Thịnh (có biệt danh Thịnh mắt ma) ở thị xã Bắc Giang cùng một đối tượng mà Thắng không quen biết, tóc chải ngôi giữa khoảng ngoài 20 tuổi đi xe ô tô du lịch 4 chỗ ngồi màu trắng từ phía Hà Nội về vào gặp Thắng hỏi mượn xe máy. Thắng đã lấy xe máy City màu đỏ, biển kiểm soát 64F2-8763 của mình cho Thịnh mượn. Thịnh đi xe máy còn tên kia tiếp tục lái xe ô tô, cả hai đi về phía thị xã Phủ Lý. Vì biết tên Thịnh thường xuyên cờ bạc, Thắng sợ Thịnh mượn xe máy mang đi "cắm" nên vội mượn một xe máy khác đuổi theo. Khi đến gần đoạn đê sông

Đáy phát hiện thấy chiếc ô tô bị đốt cháy, Thắng vội vàng quay xe về trạm. Khoảng 20 giờ, hai tên đi xe máy về trạm 401 trả xe và nhờ Thắng tìm thuê một xe ô tô. Thắng đã thuê cho Thịnh một xe ô tô du lịch từ Phủ Lý đi Hà Nội với giá 300.000đ. Trước khi lên xe, Thịnh gửi Thắng một bao vạt cầu lông hẹn về lấy sau. Thắng mở xem thấy có một khẩu súng AK đã cưa báng và một lượng lớn đạn.

Qua xác minh, các điều tra viên đã làm rõ: Những năm gần đây, Thắng cùng một số người ở huyện Lý Nhân đi làm long vải ở thị trấn Trũ huyện Lục Ngạn (Bắc Giang) nên đã quen biết Tư Oánh là đối tượng chuyên cai thầu và bảo kê việc tập kết hàng, buôn bán. Tư Oánh là đối tượng hình sự đã có 5 tiền án. Thông qua Tư Oánh, Thắng biết tên Thịnh. Tư Oánh và Thịnh đã có một vài lần về Hà Nam và gặp Thắng.

Cũng trong thời điểm này cơ sở nghiệp vụ và tổ trình sát đã điện báo về Giám đốc Công an tỉnh từ việc tiếp cận và xác minh các đối tượng hình sự trong đó có Tư Oánh ở thị trấn Trũ (Bắc Giang) đã xác định được đối tượng các vụ cướp. Lái xe taxi đã bị giết. Trước những thông tin trên đồng chí Giám đốc đã chỉ đạo các lực lượng Cảnh sát điều tra kết hợp với Công an Bắc Giang truy bắt các đối tượng của vụ cướp đồng thời truy tìm xác nạn nhân với nhận định khả năng chúng giết lái xe và giấu xác ở đường cống nào đó trên đoạn đường cao tốc Hà Nội - Bắc Giang.

Như vậy, từ chiếc ô tô du lịch bị đốt cháy đến chiếc xe máy màu đỏ xuất hiện ở hiện trường, các điều tra viên đã xác định được đối tượng của vụ cướp tiệm vàng Ngọc Anh ở thị xã Bắc Giang.

Truy bắt đối tượng, kết thúc vụ án

Chiều ngày 11/11, tổ công tác của phòng Cảnh sát điều tra gồm 6 đồng chí do đồng chí Lương Thanh Sỹ - Phó trưởng

phòng chỉ huy có mặt tại gia đình tên Nguyễn Thành Thắng ở Nhân Chính (Lý Nhân) thực hiện lệnh khám xét. Tổ công tác đã phát hiện thu giữ một vỏ vọt cầu lông màu xanh của Trung Quốc được buộc bằng dây cao su vào thang giường trên gác xép nhà anh Long là anh trai của Thắng (trong lúc anh Long đi làm xa nên không biết sự việc trên). Bên trong vỏ vọt cầu lông là một súng K53 và 119 viên đạn bọc trong hai ống tay áo phong màu xanh.

Cũng trong ngày 11/11, Công an tỉnh Hà Nam đã ra lệnh bắt khẩn cấp đối với tên Nguyễn Văn Thịnh (tức Thịnh mất ma). Tổ công tác gồm các đồng chí: Đỗ Hùng Thắng - Trưởng phòng, Đào Ngọc Minh - Phó trưởng phòng cùng 6 điều tra viên thuộc phòng Cảnh sát điều tra đến thị xã Bắc Giang phối hợp cùng lực lượng Cảnh sát điều tra, Cảnh sát hình sự Công an, thị xã Bắc Giang săn lùng, truy bắt đối tượng. Bằng sự hợp đồng chặt chẽ và với các biện pháp nghiệp vụ sắc bén của các lực lượng Công an Hà Nam, Công an Bắc Giang, đến 23 giờ ngày 11/11, hai đối tượng trực tiếp gây ra vụ cướp tại tiệm vàng Ngọc Anh đã bị bắt gồm: Nguyễn Văn Thịnh (Thịnh mất ma) sinh năm 1962 trú quán tại 99 đường Lý Thái Tổ, phường Trần Phú, thị xã Bắc Giang, tên Thịnh đã có 2 năm tập trung cải tạo; Nguyễn Trọng Hiệp sinh năm 1981 ở cụm Nghĩa Long, phường Lê Lợi, thị xã Bắc Giang. Khám nhà tên Thịnh, cơ quan Công an đã thu một áo phong màu xanh đã bị xé hai ống tay áo, khớp với hai tay áo thu tại Nhân Chính (Lý Nhân).

Tên Thịnh (Thịnh mất ma) là đối tượng có nhiều tiền án, tiền sự. Là tên hiểu biết về pháp luật cộng thêm những kinh nghiệm, thủ đoạn đối phó với cơ quan điều tra qua những lần bị bắt trước đây nên cả hai tên Thịnh và Hiệp đều khai báo quanh co, không nhận đã gây ra vụ cướp ở tiệm vàng Ngọc

Anh. Thông tin trên được thường xuyên báo về Công an tỉnh. Đồng chí Giám đốc Phạm Văn Chất đã chỉ đạo lực lượng Cảnh sát điều tra đưa Nguyễn Thành Thắng cùng tang vật vụ án lên thị xã Bắc Giang. Được Giám đốc Công an tỉnh trực tiếp chỉ đạo sát sao trong suốt quá trình điều tra, truy bắt đối tượng đã động viên các điều tra không kể ngày đêm truy lùng tội phạm. 23 giờ ngày 11/11 đồng chí Lương Thanh Sỹ cùng các điều tra viên đưa tên Thắng và tang vật vụ án lên đường, đến 4 giờ sáng ngày 12/11 đã có mặt tại Công an tỉnh Bắc Giang. Cũng trong thời gian này, nhóm điều tra viên gồm 4 đồng chí do đồng chí Đào Ngọc Minh - Phó trưởng phòng Cảnh sát điều tra chỉ huy đã kết hợp cùng Công an Bắc Giang không kể ngày đêm lăn lộn trên đường cao tốc Hà Nội - Bắc Giang truy tìm khoảng 70 đoạn đường cống để tìm xác nạn nhân, đồng thời kiểm tra khoảng 30 nhà nghỉ để xác định chiếc xe du lịch màu trắng có xuất hiện ở khu vực hay không. Cùng với lúc đối tượng vụ án bị bắt cũng là lúc tổ công tác của phòng Cảnh sát điều tra Công an tỉnh Hà Nam phát hiện xác của lái xe taxi được giấu trong bao tải dưới cống thuộc đường cao tốc gần thị xã Bắc Giang. Chính đoạn đường cống Công an Bắc Giang đã kiểm tra nhưng không phát hiện ra.

Khi các đối tượng nhìn thấy Nguyễn Thành Thắng cùng với chiếc vỏ vọt cầu lông và hai ống tay áo phong, chúng mới chịu khai nhận:

Tên Hiệp ở gần tiệm vàng Ngọc Anh, y theo dõi khá chặt chẽ quy luật buôn bán của vợ chồng Ngọc Anh. Hiệp cùng với Thịnh đã chuẩn bị súng và một lượng lớn cơ số đạn để tổ chức cướp tại tiệm vàng. Nếu bị Công an hoặc quân chúng nhân dân truy đuổi, chúng sẵn sàng bắn trả. Hai tên về Hà Nội, chiều 20/10 chúng thuê xe taxi về thị xã Bắc Giang. Trên đường đi, khi trời đã tối đến đoạn đường vắng chúng đã dùng súng khống

ché lái xe và ép uống một lượng lớn thuốc ngủ dẫn đến hôn mê. Chúng cho lái xe vào chiếc bao tải đã chuẩn bị trước và để nằm ghé sau xe. Tên Hiệp tiếp tục lái xe về thị xã. Đến đoạn đường cống gần thị xã Bắc Giang, chúng quăng lái xe xuống cống đầy nước trong lúc lái xe vẫn đang hôn mê nặng và chết ngạt dưới nước. Hai tên Thịnh, Hiệp tiếp tục lái xe đi vòng vèo một số địa chỉ, trước khi gây ra vụ cướp chúng bóc hết những chữ, số điện thoại... của hãng taxi ở hai bên thành xe và tháo biển số xe, dàn đèn phía trên nóc xe. Trưa 22/10, chọn thời điểm nhà dân ở khu vực đã đóng cửa nghỉ trưa, đường phố vắng, chúng dùng súng khống chế vợ chồng tiệm vàng Ngọc Anh để cướp vàng và đồ trang sức, lái xe về Hà Nam tiêu huỷ sau đó đem toàn bộ số vàng về Hà Nội bán.

Mặc dù vụ cướp, giết người xảy ra tại thị xã Bắc Giang, từ việc điều tra chiếc xe ô tô bị cháy ở Kim Bình trong điều kiện ban đầu lập kế hoạch không có tài liệu, thông tin gì liên quan đến vụ cướp nhưng các lực lượng Công an Hà Nam đã điều tra làm rõ và phối hợp cùng Công an Bắc Giang truy bắt gọn toàn bộ đối tượng đã thể hiện tinh thần kiên quyết tấn công tội phạm và sự hiệp đồng chặt chẽ của Công an hai tỉnh. Vụ án kết thúc, Giám đốc Công an tỉnh Bắc Giang, lãnh đạo thị uỷ, Uỷ ban nhân dân thị xã Bắc Giang đã đến tặng hoa, quà chúc mừng chiến công của lực lượng Cảnh sát điều tra Công an Hà Nam, Công an tỉnh Bắc Giang.

*

Tôi có mặt tại trụ sở phòng Cảnh sát điều tra Công an tỉnh khi các tổ công tác vừa từ Bắc Giang về. Vẫn với không khí tất bật, khẩn trương ở các điều tra viên. Có lẽ cái mệt mỏi

sau nhiều đêm thức trắng điều tra, truy bắt đối tượng ở nhiều địa bàn vẫn chưa kịp đến bởi vì tôi hiểu rằng, các anh vẫn còn nhiều việc phải làm để sớm khép lại vụ án, hoàn chỉnh hồ sơ để nghị truy tố các đối tượng trước pháp luật và cùng còn những vụ án khác mà các anh đang tiếp tục điều tra. Khi làm việc với Trung tá Đỗ Hùng Thắng - Trưởng phòng Cảnh sát điều tra, tôi nói vui: Công an Hà Nam có "duyên" điều tra, truy bắt đối tượng của những vụ án lớn ở tỉnh bạn... Tháng 7/1999 vụ cướp, giết người dã man ở tiệm vàng Kim Sinh (Hà Nội), đối tượng sau khi gây án bỏ trốn ở một số nơi nhưng khi về đến địa bàn Duy Tiên (Hà Nam) Công an huyện Duy Tiên và các lực lượng Công an trong tỉnh đã kịp thời phát hiện, phối hợp cùng Công an Hà Nội bắt giữ. "Cái duyên" chỉ là nói vui, tôi hiểu rằng để có được những chiến công đó là tinh thần kiên quyết tấn công tội phạm. Là công sức của cả một tập thể không kể đêm, ngày bám sát địa bàn điều tra, truy xét... Tất cả vì cuộc sống bình yên của nhân dân.

Với chiến công điều tra, truy bắt đối tượng cướp tiệm vàng tại thị xã Bắc Giang và thành tích trong quá trình điều tra tội phạm trong thời gian qua, đồng chí Đỗ Hùng Thắng - Trưởng phòng được tặng thưởng Huân chương chiến công, cán bộ, chiến sĩ phòng Cảnh sát điều tra và đồng chí Đào Ngọc Minh - phó trưởng phòng được tặng bằng khen của Thủ tướng Chính phủ. Một phần thưởng quan trọng nữa dành cho họ đó là niềm tin yêu của nhân dân.

VẠCH MẶT KẺ CHỦ MƯU

NGUYỄN TRỌNG TẠO

Vào một ngày cuối tháng 9 năm 1993, đồng chí Phạm Văn Chất - phó thủ trưởng cơ quan cảnh sát điều tra Công an tỉnh Nam Hà đã ký chuyển bản kết luận điều tra vụ án giết người, gây rối trật tự công cộng, phá hoại chính sách kinh tế xã hội, tàng trữ vũ khí trái phép xảy ra tại xã Phú Phúc - huyện Lý Nhân, đề nghị Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Nam Hà truy tố 36 bị can đã có hành vi phạm tội theo các điều quy định của Bộ luật hình sự. Trong số những bị can đó nổi lên là Trần Văn Vót sinh năm 1949 ở xóm 4 - Lý Nội - Phú Phúc - Lý Nhân, văn hoá lớp 7, nghề nghiệp làm ruộng, năm 1969 đi bộ đội đến năm 1990 về mất sức lao động, là đảng viên, tháng 2/1991 được bầu làm bí thư chi bộ 4 thôn Lý Nội. Một con người như thế, thiết tưởng Vót sẽ tiếp tục phấn đấu, tích cực lao động để phát triển kinh tế gia đình và xây dựng quê hương. Nào ngờ do tư tưởng ích kỷ đã làm hoen ố phẩm chất của người lính, người đảng viên, y đã câu kết với một số kẻ bất mãn ở Nhân Phúc kéo bè, kéo cánh nhằm đạt được mục đích xấu xa của cá nhân, với chiêu bài nêu ra là “nhân dân thiếu đất canh tác” để đòi chia lại đất và chia tách hợp tác xã - nơi đây hợp tác xã Nhân Phúc xã Phú Phúc được hợp nhất từ năm 1976 trên cơ sở từ hợp tác xã Thanh Nga và hợp tác xã Nhân Phúc với quy mô 584ha ruộng đất, có số dân là 1222

hộ bằng 5009 khẩu, hình thành 8 đội sản xuất, phân chia ở khu vực Thanh Nga có 3 đội từ một đến ba, ở khu vực Nhân Phúc có 5 đội từ bốn đến tám. Từ ngày được hợp nhất, hợp tác xã nông nghiệp Nhân Phúc đã đi vào hoạt động tốt có xu hướng phát triển đi lên. Nhưng đến những năm giữa thập kỷ 80 do trong ban quản lý hợp tác xã đã bộc lộ những yếu kém vì một số cán bộ thiếu năng lực quản lý và điều hành dẫn đến tình trạng vi phạm về kê đọng sản phẩm, lấn chiếm đất đai, từ đó phát sinh mâu thuẫn nội bộ trong ban quản trị hợp tác xã gây tâm trạng bất ổn định trong nhân dân, nảy sinh sự so sánh về việc thực hiện nghĩa vụ giữa hai bên Thanh Nga và Nhân Phúc. Lợi dụng trước những vấn đề đó, một số cán bộ đương chức của hợp tác xã và một số đảng viên lập trường tư tưởng yếu kém thuộc Nhân Phúc vào hùa đòi chia tách hợp tác xã, nhưng đó chỉ là một bộ phận nhỏ, vì thế hợp tác xã Nhân Phúc vẫn tập trung tổ chức sản xuất và khắc phục tồn tại. Trước tình hình đó, lãnh đạo huyện Lý Nhân và tỉnh Hà Nam Ninh cũng đã quan tâm chỉ đạo nhằm khắc phục những thiếu sót, tồn tại ở đây. Đến năm 1988 khi có nghị quyết 10 của Bộ chính trị về đổi mới quản lý kinh tế nông nghiệp và luật đất đai, hợp tác xã Nhân Phúc đã thành lập ban kiểm tra ruộng đất, mục đích để khảo sát mặt bằng ruộng đất của hợp tác xã so với bản đồ hành chính. Sau khi kiểm tra, khảo sát xác định có sự chênh lệch, ngoài ra không kết luận một vấn đề gì khác. Lúc này Trần Văn Vót quyết định châm ngòi nổ, khởi đầu là tổ chức họp xã viên xóm 4 Lý Nội để đòi số ruộng thiếu 2mẫu7 và tiến tới đòi 168 mẫu ở cánh đồng Nam - Đại Nam và đòi chia tách hợp tác xã, Vót đã vận động xã viên và cả một số đảng viên phụ họa, y bày ra trò sẽ tiến cử những đảng viên này vào các vị trí then chốt nếu hợp tác xã được tách ra, rồi y mạnh động vạch ra “chủ

trường tiến công” để chiếm ruộng đất mà xã viên Thanh Nga đã và đang canh tác. Trần Văn Vót được hỗ trợ bởi bí thư chi bộ thôn 4 Lý Nội và Trần Xuân Xưởng một đảng viên già đã từng tham gia thanh niên cứu quốc từ năm 1946, có giai đoạn Xưởng là trưởng Công an xã Nhân Phúc rồi chủ tịch Ủy ban nhân dân xã sau đó thoát ly đã là phó trưởng phòng tổ chức công ty lâm sản thực phẩm ty ngoại thương Nam Hà và về nghỉ hưu tại quê hương. Vót hứa nếu chia tách hợp tác xã sẽ cử con trai Xưởng vào ban chủ nhiệm. Từ ý đồ xấu xa của những người có vị trí then chốt trong thôn Lý Nội đã khuấy lên sự náo loạn trong quần chúng nhân dân, nhiều gia đình bỏ cả sản xuất, không quan tâm đến việc học hành của con cái, lúc nào cũng bàn tán về việc đòi đất, đòi chia tách hợp tác xã nông nghiệp. Và rồi, tối 24/10/1991 Trần Văn Vót tổ chức cuộc họp chi bộ “bất thường” tại nhà ông Hưởng, Vót cùng ban chỉ ủy báo cáo về “nguyện vọng” của nhân dân là đòi ruộng, đòi tách hợp tác xã. Tại cuộc họp Xưởng nêu quan điểm “dân kiến nghị thiếu đất là đúng” và y nêu ra về thời gian còn làm bí thư chi bộ Xưởng có số liệu chứng minh về việc thiếu đất và đòi xin thêm... Trần Văn Vót coi đây là ý kiến đồng tình của chi bộ và ngày hôm sau, 25/10/1991 Vót làm báo cáo gửi Đảng ủy, Ủy ban nhân dân xã đề nghị giải quyết những nội dung hội nghị chi bộ 4 Lý Nội nêu ra. Lúc này hợp tác xã Nhân Phúc phải tổ chức thành lập ban kiểm tra để xem xét những vấn đề chi bộ 4 nêu ra, kết luận qua kiểm tra khẳng định xóm 4 Lý Nội không thiếu đất, ban kiểm tra sẽ tiếp tục nghiên cứu những số liệu về đất đai của hợp tác xã để trả lời chính xác hơn. Tiếp sau đó, Vót đã chỉ đạo đưa nhân dân xóm 4 Lý Nội toả ra cánh đồng Đại Nam đo chia, cắm và nhận mốc, hầu hết các gia đình thôn Lý Nội đều được chia trong đó có 32 gia đình đảng viên chi bộ 4.

Sáng 28/10/1991, sau tiếng kèng phát ra từ xóm 4, hàng trăm xã viên thôn Lý Nội đã đem cuốc cây ồ ạt ra cánh đồng Đại Nam cuốc đất của thôn Thanh Nga mà họ đã cố tình phân chia trái phép ngày hôm trước. Ngay chiều hôm đó, 28/10/1991 Đảng ủy, Ủy ban nhân dân xã Phú Phúc đã tổ chức đến họp với chi bộ 4 Lý Nội và yêu cầu chi bộ phải có trách nhiệm ổn định tình hình trong nhân dân, không được cuốc trên các thửa ruộng mà nhân dân Thanh Nga đang canh tác. Nhưng ngay sau đó việc cuốc, đất trái phép ở khu ruộng của Thanh Nga lại diễn ra và lan sang cả những xóm khác trong Nhân Phúc. Ủy ban nhân dân xã Phú Phúc phải ra thông báo số 35 ngày 30/10/1991 đình chỉ canh tác đất đang có tranh chấp, yêu cầu trưởng các thôn, xóm, xã viên thực hiện. Lúc này xóm 4 đã cuốc xong 24 mẫu ở Đồng Nam của Thanh Nga...

Từ tình hình trên, các cấp chính quyền từ xã đến tỉnh đã có nhiều chủ trương, biện pháp để giải quyết hậu quả và xem xét nguyện vọng của nhân dân Nhân Phúc. Ngày 17/2/1992 Ủy ban nhân dân tỉnh Hà Nam Ninh đã có thông báo số 12 phân 56,08 mẫu ruộng giáp Nhân Thịnh trong đó có một phần Đồng Nam - Đại Nam, Đồng Xi, Đồng Cô cho Thanh Nga. Còn 111 mẫu 02 phân bổ cho Nhân Phúc cũ sử dụng. Thông báo cũng tán thành cho địa phương lập đề án tách quy mô Nhân Phúc thành hai hợp tác xã để cấp trên xem xét và quyết định. Khi thông báo đến địa phương thì các xóm phía Thanh Nga nhất trí thực hiện còn phía Nhân Phúc cho rằng tỉnh quan liêu, thiếu dân chủ. Riêng chi bộ 4 Lý Nội, Vót làm đơn kiến nghị với cấp huyện, văn bản này do Trần Xuân Xưởng ghi rõ “Máu phải trả bằng máu”. Ủy ban nhân dân huyện yêu cầu Trần Văn Vót, Trần Văn Xưởng, Trần Văn Lung là những người đứng đơn lên toạ đàm. Xưởng nói thẳng

quan điểm của chi bộ 4, còn Trần Văn Vót thì khẳng định trước cấp trên rằng: “Thà chết chứ xóm 4 không bỏ ruộng ra” tức là không trả lại ruộng Đông Nam cho Thanh Nga. Với ý đồ chống lại chủ trương chính sách của Đảng, chính quyền cấp trên của Vót, Xuồng, Hưởng... chúng tiếp tục chỉ đạo nhân dân xóm 4, 5- 6; 7, 8 ra cày cuốc trên diện tích ruộng đã có thông báo của Ủy ban nhân dân huyện tạm đình chỉ sản xuất, chúng huy động dân ra cày cuốc trên ruộng đất Đại Nam, từ hành vi trái pháp luật đã kích động bên phía Thanh Nga sang cắt lúa, phá ngô của xóm 4 Lý Nội. Lúc này, Vót, Xuồng, Hưởng của Lý Nội đã huy động lực lượng phục kích để trả thù Thanh Nga, Vót mang sẵn cả lựu đạn để chờ rửa hận. Khi Ủy ban nhân dân huyện Lý Nhân có quyết định chính thức cho tách hợp tác xã Nhân Phúc thì Vót và đồng bọn lại không đồng tình trong việc phân định ruộng đất, Vót cố tình vi phạm luật đất đai, y coi đất đai giống như con trâu, cái cày góp vào hợp tác xã. Theo kế hoạch của Ủy ban nhân dân huyện Lý Nhân, sáng 30/11/1992, sẽ có khoảng 500 dân công thuỷ lợi 202 của các hợp tác xã trong toàn huyện tập trung tại xã Phú Phúc để vạch định ranh giới hai hợp tác xã. Nhưng trước đó, ngày 26 và ngày 29/11/1992 đã liên tục xảy ra việc tổ chức sản xuất trên các thửa ruộng đất tranh chấp và lên đến đỉnh điểm. Khoảng 15giờ ngày 29/11/1992 giữa Nhân Phúc và Thanh Nga đã xung đột với nhau, Vót chủ động mang lựu đạn hô hào kích động quần chúng xóm 4, 5 Nhân Phúc xuống nhổ dây khoai lang của Thanh Nga trồng trên đất của Lý Nội, lúc này một số thanh niên của Thanh Nga đã ém sẵn tại bờ máng cạn dùng đất đá tấn công, hai bên Nhân Phúc và Thanh Nga dàn hàng ngang thi nhau ném đất đá dần dần tạo thành đám đông hàng ngàn người gây rối trật tự công cộng tại đây, trong số này có Trần Ngọc Thanh

phía Lý Nội cởi trần, mặc quần đùi dắt trong người một con dao găm năm tác dụng, lao ra nơi xung đột. Tại đây Thanh gặp Vót, Vót nói: “Thanh Nga đánh dân mình đau lắm, mày cầm quả lựu đạn của tao ném bỏ mẹ chúng nó đi”. Vót cho tay vào túi quần lấy ra một quả lựu đạn mỏ vịt đưa cho Thanh. Trước khi đưa Vót còn bẻ chốt cho thẳng để Thanh sử dụng. Y còn dặn Thanh phải nắm chặt mỏ vịt rút chốt rồi ném, ngay sau đó Vót ý thế có vũ khí, y hô to: “Tiến lên bắt sống Thanh Nga”, sau tiếng hô của Vót, phía Nhân Phúc ào lên phía Thanh Nga, một gọng kìm gồm những người cầm gậy, vồ, cuốc vây lấy số thanh niên của Thanh Nga, từ phía sau Trần Ngọc Thanh cầm quả lựu đạn chạy theo Vót, y rút chốt ném bồng quả lựu đạn về phía Thanh Nga. Lúc này đám thanh niên của Thanh Nga đã di chuyển, một tiếng nổ inh tai. Từ trong đám khói của lựu đạn nổ những tiếng kêu thất thanh vang lên. Tưởng chừng là người của Thanh Nga bị nạn, nào ngờ do khi ném Thanh mất bình tĩnh nên gậy ông lại đập lưng ông. Trần Văn Việt ở xóm 5 người phía Nhân Phúc ôm bụng cố chạy được vài mét đến gần một cột điện thì gục xuống, còn một số người khác bị thương nhẹ cố chạy về phía đê sông Hồng. Trần Quang Bình (tức Châu) bị gãy chân, máu thấm ướt cả ống quần, Trần Văn Ngọc bị thương vào đầu nằm ngay cạnh Trần Quang Bình, cả hai đều bất tỉnh. Những người bị thương nhanh chóng được người thân và làng xóm đưa đi cấp cứu. Lúc này trong túi của Trần Văn Vót còn một quả lựu đạn chưa kịp sử dụng. Ngay lúc đó, để che giấu hành vi phạm tội Vót đã dựng chuyện vu khống là phía Thanh Nga đã ném quả lựu đạn đó, còn kẻ đã trực tiếp ném quả lựu đạn ấy Vót và đồng bọn đã bung bít sự thật và tạo vỏ bọc bằng cách cho Trần Ngọc Thanh lên đường nhập ngũ. Và hơn hai tháng sau Thanh đã trở thành “quân nhân”. Do Vót

và đồng bọn đồ tội ném lựu đạn giết người cho phía Thanh Nga nên đã gây ra những phức tạp khôn lường, nhiều người ở Nhân Phúc ăn phải bả của Vót, từ sự ngộ nhận cho rằng người Thanh Nga ném lựu đạn nên đã có những hành vi thô bạo, kích động hàng ngàn quân chúng Nhân Phúc truy đuổi cán bộ Công an huyện về công tác để đánh, vác dao, gậy, búa đình tìm cán bộ xã, huyện bắt làm con tin, đe dọa đập phá máy bộ đàm, đồ dùng của Ủy ban nhân dân xã Phú Phúc làm cho tình hình trật tự trị an ở đây bất ổn định, căng thẳng, kéo dài nhiều tiếng đồng hồ, chính quyền cơ sở phải sơ tán, cán bộ Công an huyện về làm việc ở nơi đây phải khéo léo mới thoát ra được. Những tên hung hăng, côn đồ và số quân chúng quá khích đã làm cho tình hình địa phương từ tối 29/11/1992 đến 17 giờ ngày 30/11/1992 hết sức căng thẳng, bất chấp sự can ngăn của các ngành, các cấp ở huyện và tỉnh. Đặc biệt nghiêm trọng là vụ bắt giữ anh Trần Thái Phi - Hiệu trưởng trường Phổ thông cơ sở Nhân Phúc sáng 30/11/1992 để tra tấn, làm nhục trong lúc anh Phi đang chủ lễ chào cờ cho học sinh toàn trường, chỉ vì lý do anh Phi là người phía Thanh Nga. Cầm đầu hành vi trái pháp luật này là tên Trần Văn Hải xóm 4 Lý Nội. Cũng sáng hôm đó, tên Trần Văn Hạnh xóm 7 Nhân Phúc cùng đồng bọn chặn xe ô tô cướp tiền, đồng hồ... Các hành vi vi phạm pháp luật của Vót và đồng bọn làm cho giao thông liên huyện, liên xã bị ách tắc, chợ búa, trường học không hoạt động trong nhiều ngày. Quan hệ hai thôn Nhân Phúc - Thanh Nga gián đoạn. Một số đối tượng xấu lợi dụng khênh xác Trần Văn Việt đặt vào trụ sở Ủy ban nhân dân xã yêu sách đòi chế độ liệt sĩ, đòi mai táng tại Ủy ban nhân dân xã. Trước tình hình đó, Tỉnh ủy, Ủy ban nhân dân tỉnh Nam Hà đã chỉ đạo Công an tỉnh phối hợp với các ngành chức năng của tỉnh và huyện Lý Nhân tập

trung giải quyết hậu quả vụ án, đến 11 giờ trưa ngày 1/12/1992 tình hình Phú Phúc trở lại bình thường. Nhưng còn biết bao việc phải làm nhằm vạch mặt những kẻ chủ mưu, những tên côn đồ hung hãn đã gây tội ác nghiêm trọng tại đây. Những ngày sau đó, Vót và đồng bọn đã cố tình trốn tránh trách nhiệm về những hành vi phạm tội và bưng bít sự thật về kẻ đã ném lựu đạn giết người.

Toàn bộ tình hình, tình tiết quá trình vụ án xảy ra đều đã được ban chuyên án của Công an tỉnh Nam Hà nắm được và sự kiện đáng chú ý là ngày 12/2/1993 Trần Ngọc Thanh là “anh bộ đội” ở trung đoàn thông tin 139 Bộ tư lệnh thông tin được dẫn giải về địa phương giao cho cơ quan Cảnh sát điều tra Công an tỉnh Nam Hà. Y đã cúi đầu thú nhận về hành vi giết người của mình chiều ngày 29/11/1992 tại bãi màu Thanh Lan - Phú Phúc và qua lời khai của Thanh cùng các bị can, đồng thời qua công tác vận động quần chúng cơ quan điều tra đã thu được 6 quả lựu đạn đều là vũ khí quân dụng...

Thế rồi trong các ngày từ 23 đến 26/2/1994 phiên tòa sơ thẩm của tòa án nhân dân tỉnh Nam Hà đã mở ra, lần lượt các bị cáo phải ra trước vành móng ngựa khai nhận về tội lỗi của mình. Đặc biệt là Trần Văn Vót phải nhận mức án tù chung thân. Đây là sự phán xử công minh của pháp luật đối với những kẻ đã gây ra vụ án đặc biệt nghiêm trọng này.

MỤC LỤC

Trang

LỜI GIỚI THIỆU	5
1. Đổi mới công tác xây dựng phong trào quần chúng, đáp ứng yêu cầu nhiệm vụ bảo vệ an ninh trật tự.....	7
2. Nhớ những ngày đầu vào ngành Công an.....	17
3. Ký ức về một miền quê	25
4. Những mẫu chuyện trong kháng chiến chống Pháp.....	32
5. Ký ức về một người cha	51
6. Công tác bảo vệ vùng căn cứ kháng chiến (1950-1954), nhiệm vụ quan trọng của Ty Công an Hà Nam	56
7. “Người hùng” làng Nhô và những cuộc săn lùng tội phạm.....	64
8. Những người chống giặc lửa	73
9. Phát huy truyền thống đơn vị anh hùng.....	78
10. Bình yên Kim Bảng	84
11. Tuổi trẻ Công an Hà Nam học tập và thực hiện 6 điều Bác Hồ dạy	94
12. Xích Thổ - Địa chỉ đỏ	100
13. Hành động dũng cảm của cháu Đặng Văn Hùng.....	105
14. Ghi nhận ở lực lượng tham mưu Công an tỉnh Hà Nam.....	109
15. Góp phần đảm bảo an ninh nông thôn	113
16. Một điển hình tiên tiến.....	119

17. Chiến sĩ an ninh với mặt trận đấu tranh chống ma túy	125
18. Chiến công hiệp đồng.....	132
19. Bận rộn nghề điều tra	137
20. Vụ “cướp” ở điểm canh đê 128 và chuyện của ba anh em họ Lưu	142
21. Vì đường phố yêu thương.....	149
22. Vì một mái trường không ma túy.....	152
23. Trinh sát trẻ mưu trí, dũng cảm.....	157
24. Những “nội tướng” giỏi	161
25. Cái hôn cuối cùng của kẻ tử tù	166
26. 24 giờ truy lùng kẻ sát nhân.....	172
27. 24 năm gắn bó với nghề	178
28. Ngày tàn của những gã phù thủy thời hiện đại.....	182
29. Những kẻ đeo mặt nạ	186
30. Thú dữ hết đường chạy	190
31. Điều tra, truy bắt đối tượng cướp tiệm vàng ở thị xã Bắc Giang	193
32. Vạch mặt kẻ chủ mưu	202

VÌ BÌNH YÊN CUỘC SỐNG

Chịu trách nhiệm xuất bản

TRẦN DIỄN

Biên tập: TRẦN THANH HÀ

Trình bày: KHÔNG VĂN CHIẾN

Vẽ bìa: NGUYỄN TRỌNG KIÊN

Sửa in: MAI HẠ

In 1500 cuốn khổ 14,5x20,5 cm tại Công ty Cổ phần in và bao bì Sơn La. Giấy chấp nhận đăng ký kế hoạch xuất bản số 141/175-CXB. In xong và nộp lưu chiểu quý II năm 2005.